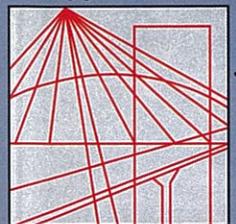

Okręgowa Izba

Podlaska
Inżynierów
Budownictwa

BIULETYN INFORMACYJNY

Nr 3(10)/2005

IZBA ARCHITEKTÓW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
PODLASKA OKRĘGOWA
IZBA ARCHITEKTÓW

Lato to dla jednych wakacje, a dla większości naszych Czytelników czas wyętej pracy. Życzymy Państwu optymizmu, sukcesów i... wypoczynku.

Supraśl – poszukiwanie *genius loci* – str.12-13

IV Sprawozdawczy Zjazd POIIB
Sprawozdanie z działalności Okrę-
gowej Komisji Rewizyjnej – str. 4-5
Relacja ze Zjazdu – str. 8-9

III Sprawozdawczy Krajowy Zjazd
Izby Architektów – str. 10-11

Modernizacja Stacji Uzdatniania
Wody Jurowce w Białymstoku
– str. 14-15

LIPIEC 2005
BIAŁYSTOK

foto: A. Frańś

**Budowa Sądu Rejonowego w Białymstoku.
Realizowana przy wykorzystaniu szalunków
firmy Palisander w 2005 roku.**

SZALUNKI
WYNAJEM
SPRZEDAŻ

palisander

ul. Elewatorska 13/19
15-620 Białystok
tel. (0-85) 662-74-87
tel. (0-85) 663-68-16
fax (0-85) 663-68-03
www.palisander.com.pl
e-mail: biuro@palisander.com.pl

**BIULETYN
INFORMACYJNY**

IZBA ARCHITEKTÓW
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
PODLASKA OKRĘGOWA
IZBA ARCHITEKTÓW

**Pierwsze w kraju wspólne pismo architektów
i specjalistów wszystkich branż budownictwa!**

Biuro Reklamy

20-029 Lublin, ul. Skłodowskiej 3, tel./fax (081) 532 29 66
e-mail: g.skowronska@poczta.fm

W numerze

IV ZJAZD SPRAWOZDAWCZY POIIB

Sprawozdanie z działalności
Okręgowej Komisji Rewizyjnej POIIB 4-5

Relacja ze Zjazdu 8-9

PODLASKA OKRĘGOWA IZBA ARCHITEKTÓW

III Sprawozdawczy Krajowy
Zjazd Izby Architektów 10-11

Forum dyskusyjne: Supraśl
– poszukiwanie *genius loci* 12-13

WARTO WIEDZIEĆ

Regulamin postępowania
przy ustaniu, zawieszaniu
i wznowianiu członkostwa
w Polskiej Izbie
Inżynierów Budownictwa 2-3

Stanowisko GINB w sprawie
możliwości wykorzystania tzw.
projektów gotowych,
jako projektów
architektoniczno-budowlanych 15

Potwierdzenie uprawnień
w procesie przetargowym 16

PRAWO NA BUDOWIE

Rozporządzenie Ministra
Infrastruktury z dnia 18 maja
br. w sprawie samodzielnych
funkcji technicznych
w budownictwie 5

Komentarz do nowelizacji
warunków technicznych
dotyczących budynków 6-7

AKTUALNOŚCI Z REGIONU

Modernizacja Stacji Uzdatniania
Wody Jurowce w Białymstoku 14-15

Szanowni Czytelnicy, Koleżanki i Koledzy!

Otrzymują Państwo niniejszy Biuletyn w czasie wakacji i odpoczynku po okresie wzmożonej pracy i działalności.

Duża aktywność i intensywność działań organów naszego samorządu wynikała z ważnych wydarzeń, które miały miejsce w drugim kwartale br.

Najpierw – IV Zjazd Podlaskiej OIIB (22 kwietnia), do którego przygotowania przebiegały od początku marca br. Był to ostatni Zjazd sprawozdawczy przy udziale delegatów wybranych na I Zjeździe na kadencję 2002–2006 r. Organ ten ocenił działalność POIIB za ostatni rok, niemniej było to również podsumowanie minionych trzech lat kadencji. W sposób wyważony i obiektywny delegaci pozytywnie ocenili dotychczasową pracę Izby, a ponadto udzielili Radzie Izby przyzwolenia na działalność w zakresie pozyskania własnej siedziby Izby. W niniejszym biuletynie zamieszczamy skrótową informację ze Zjazdu.

W dniach 17 i 18 czerwca br. odbył się IV Krajowy Zjazd POIIB – również ostatni Zjazd Sprawozdawczy całej Izby w tej kadencji. Sprawozdania organów krajowych Izby świadczą o wzrastającej intensywności ich pracy przy jednocze-

snych oznakach poprawy ich działania; zauważalne jest również umacnianie się autorytetu Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa.

Na podkreślenie zasługują takie fakty, jak pozytywna współpraca Izby z innymi samorządami zawodowymi, w tym szczególnie z Izbami: Architektów i Urbanistów.

W związku z końcem tej kadencji Izby, na Zjeździe określone zostały zasady przeprowadzania w przyszłym roku obwodowych wyborów delegatów na kolejną kadencję. Wybory powinny być przeprowadzone w czasie od listopada 2005 r. do stycznia 2006 r. Zjazdy Izby Okręgowych winny się odbyć do 15 kwietnia 2006 r., przed Zjazdem Krajowym przewidzianym na 23-24 czerwca 2006 r.

Czeka więc nas okres wyjątkowej pracy organizacyjnej i oczekujemy szerokiego zaangażowania naszych członków, szczególnie poprzez udział w obwodowych zebraniach wyborczych oraz aktywność w formułowaniu wniosków w zakresie doskonalenia pracy Izby.

mgr inż. Ryszard Dobrowolski
Przewodniczący Rady POIIB

W maju i czerwcu odbywa się wiele interesujących wydarzeń związanych z architekturą i zawodem architekta. Do najważniejszych wydarzeń na terenie Okręgu Podlaskiego można zaliczyć rozstrzygnięcie w dniu 4 maja 2005 konkursu na koncepcję urbanistyczno-architektoniczną Opery Podlaskiej – Europejskiego Centrum Muzyki i Sztuki w Białymstoku oraz zorganizowanie Kongresu Architektów Polskich w dniach 20–22 maja w Białymstoku. Było to udane międzynarodowe spotkanie poświęcone „Architekturze miasta – w dialogu kultur, narodów, religii” poprzedzające XXII Światowy Kongres Międzynarodowej Unii Architektów, który ma się odbyć w lipcu w Istantule.

18 czerwca odbył się III Sprawozdawczy Krajowy Zjazd Izby Architektów w Warszawie, który tradycyjnie został poprzedzony konwentem przewodniczących okręgowych IA. Jedną z ważniejszych decyzji było przyjęcie uchwały nowelizującej Zasady Etyki Zawodu Architekta. „ZEZA” zostały dostosowane do podobnego dokumentu przygotowanego przez Radę Architektów Europy (ACE).

W tych miesiącach odbywają się też interesujące szkolenia i dyskusje środowiskowe poświęcone między innymi: stosowaniu przepisów ppoż., prawa autorskiego, ważnym problemom urbanistyczno-architektonicznym Białegostoku, w tym „deptak na ul. Lipowej” „opera” „lotnisko”.

mgr inż. arch. Zbigniew Gliński
Przewodniczący Rady PDOIA

Biuro Podlaskiej
Okręgowej Izby Inżynierów
Budownictwa

ul. M. Skłodowskiej-Curie 2

15-097 Białystok

tel.: (085) 742 49 30, 742 49 55

fax.: (085) 742 49 45

e-mail: pdl@piib.org.pl

Godziny pracy Biura:

poniedziałek: 10⁰⁰–18⁰⁰

wtorek: 8⁰⁰–18⁰⁰

środa: 8⁰⁰–16⁰⁰

czwartek: 8⁰⁰–18⁰⁰

piątek: 8⁰⁰–16⁰⁰

▼ **Przewodniczący Komisji Rewizyjnej Podlaskiej OIIB:** Edward Szczurzewski pełni dyżury w każdy pierwszy poniedziałek miesiąca w godz. 16³⁰–17³⁰

▼ **Dyżury punktu konsultacyjnego POIIB w Łomży**

ŁRFSNT-NOT

18-400 Łomża, ul. Polowa 45

tel.: (086) 216 64 72

Dyżurujący:

Waldemar Paprocki: 2.08, 13.09, 25.10, 13.12;

Tadeusz Smoliński: 9.08, 20.09, 8.11, 20.12;

Gilbert Okulicz-Kozaryn: 16.08, 27.09,

15.11, 27.12;

Jerzy Bukowski: 23.08, 4.10, 22.11;

Bogdan Laskowski: 30.08, 11.10, 29.11;

Janusz Karpiński: 6.09, 18.10, 6.12.

Dyżury pełnione są godzinach: 15³⁰–17⁰⁰.

▼ **Dyżury punktu konsultacyjnego POIIB w Suwałkach**

SBP „Projekt-Suwałki”

16-400 Suwałki, ul. T. Kościuszki 79

tel./fax (087) 566 32 78, (087) 565 38 99

W drugim półroczu 2005 r. dyżury od-

bywają się co drugi wtorek (13.09,

27.09, 11.10, 25.10, 08.11, 22.11, 06.12,

20.12) w godzinach: 16³⁰–18⁰⁰.

IV kwartał 2005

**Wybieramy delegatów
na Zjazd
Podlaskiej Okręgowej
Izby Inżynierów
Budownictwa**

Regulamin postępowania przy ustaniu, zawieszaniu i wznawianiu członkostwa w Polskiej Izbie Inżynierów Budownictwa

§ 1.

Regulamin określa tryb postępowania przy ustaniu, zawieszaniu i wznawianiu członkostwa w Polskiej Izbie Inżynierów Budownictwa.

§ 2.

Określenia użyte w niniejszym regulaminie oznaczają:

- 1) zawieszenie – jest to zawieszenie w pracach członka izby,
- 2) skreślenie – jest to skreślenie z listy członków izby,
- 3) składki członkowskie – są to: składka na Krajową Izbę i okręgową izbę,
- 4) zaległe składki – składki na Krajową Izbę i okręgową izbę, nieopłacone do czasu zawieszenia,
- 5) nadpłacone składki – składki członkowskie opłacone za okres po zawieszeniu lub po skreśleniu,
- 6) ubezpieczenie OC – opłatę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej członka izby.

§ 3.

1. Zawieszenie następuje:
  - 1) na wniosek członka izby,
  - 2) w wyniku sankcji dyscyplinarnej.
2. Zawieszenie powoduje:
  - 1) zakaz wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie,
  - 2) odmowę wydania zaświadczenia o przynależności do izby oraz zakaz posługiwania się wcześniej wydanym zaświadczeniem,
  - 3) utratę czynnego i biernego prawa wyborczego, a w szczególności, wygaśnięcie mandatu delegata na Krajowy Zjazd i okręgowy zjazd oraz mandatu do pełnienia funkcji w organach izby,
  - 4) zwolnienie, w okresie zawieszenia, z obowiązku opłacania składek członkowskich,
  - 5) zwrot, na wniosek członka izby, nadpłaconych składek członkowskich.
3. W okresie zawieszenia osoba zawieszona nie jest ubezpieczona przez Krajową Radę.

§ 4.

Zawieszenie na wniosek członka izby następuje:

- 1) na podstawie pisemnego wniosku członka izby,
- 2) na mocy ostatecznej uchwały okręgowej rady izby,

- 3) od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym zostały spełnione warunki, o których mowa w pkt 1 i 2.

§ 5.

Zakończenie okresu zawieszenia na wniosek członka izby następuje:

- 1) na podstawie pisemnego wniosku członka izby,
- 2) po opłaceniu:
  - a) zaległych składek członkowskich, w wysokości obowiązującej w okresie powstania zaległości,
  - b) bieżących składek członkowskich,
- 3) na mocy ostatecznej uchwały okręgowej rady izby,
- 4) od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym zostały spełnione warunki, o których mowa w pkt 1–3.

§ 6.

1. Zawieszenie członka izby, o którym mowa w § 3 ust. 1 pkt 2, następuje w wypadku:

- 1) orzeczenia kary, o której mowa w art. 54 ust. 1 pkt 3 ustawy o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów,
  - 2) orzeczenia kary, o której mowa w art. 96 ust. 1 pkt 3 ustawy – Prawo budowlane,
  - 3) nieopłacenia składek członkowskich za okres dłuższy niż 6 miesięcy, przy czym, okres ten jest liczony od nieopłacenia w całości i w terminie którejkolwiek ze składek członkowskich.
2. Zawieszenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, następuje na podstawie ostatecznego (prawomocnego) rozstrzygnięcia sądu dyscyplinarnego z dniem, w którym rozstrzygnięcie stało się ostateczne (prawomocne).
3. Zawieszenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, następuje na podstawie uchwały okręgowej rady, od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym uchwała stała się ostateczną.

§ 7.

1. Zakończenie okresu zawieszenia, o którym mowa w § 6 ust. 1 pkt 1 i 2 następuje po wykonaniu kary.

2. Wydanie zaświadczenia o członkostwie w izbie następuje po opłaceniu zaległych składek członkowskich, w wysokości obowiązującej w okresie powstania za-

ległości oraz składek bieżących i ubezpieczenia OC.

§ 8.

1. Zakończenie okresu zawieszenia, o którym mowa w § 6 ust. 1 pkt 3 następuje na mocy ostatecznej uchwały okręgowej rady, na pisemny wniosek członka izby i po opłaceniu zaległych składek członkowskich w wysokości obowiązującej w okresie powstania zaległości, wpisanego oraz składek bieżących i ubezpieczenia OC.

2. Uchwała okręgowej rady, o której mowa w ust. 1, wchodzi w życie od pierwszego dnia miesiąca następnego po miesiącu, w którym zostały spełnione warunki określone w ust. 1.

§ 9.

1. Skreślenie członka izby następuje w wypadku:

- 1) orzeczenia o stwierdzeniu zakazu wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie,
- 2) orzeczenia kary, o której mowa w art. 54 ust. 1 pkt 4 ustawy o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów,
- 3) nieopłacenia składek członkowskich za okres 12 miesięcy,
- 4) pisemnego wniosku członka izby,
- 5) śmierci członka.

2. Skreślenie następuje z dniem, w którym rozstrzygnięcie o skreśleniu stało się ostateczne.

§ 10.

Skreślenie powoduje:

- 1) zakaz wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie,
- 2) odmowę wydania zaświadczenia o przynależności do izby oraz zakaz posługiwania się wcześniej wydanym zaświadczeniem,

3) utratę czynnego i biernego prawa wyborczego, a w szczególności, wygaśnięcie mandatu delegata na Krajowy Zjazd i okręgowy zjazd oraz mandatu do pełnienia funkcji w organach Izby,

4) wygaśnięcie obowiązku opłacania bieżących składek członkowskich, w wypadku, o którym mowa w § 8 ust. 1 pkt 3 oraz ubezpieczenia OC,

5) zwrot nadpłaconych składek, w wypadku, o którym mowa w § 9 ust. 1 pkt 1, 2, 4, 5.

§ 11.

Ponowny wpis na listę członków izby następuje:

1) po skreśleniu, o którym mowa w § 9 ust. 1 pkt 3 i 4,

2) na podstawie pisemnego wniosku wnioskodawcy,

3) po opłaceniu:

a) zaległych składek, w wysokości obowiązującej w okresie powstania zaległości,

b) opłaty wpisowej w wysokości określonej w Zasadach Gospodarki Finansowej Izby,

c) bieżących składek członkowskich oraz ubezpieczenia OC,

4) na mocy ostatecznej uchwały okręgowej rady izby,

5) od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym zostały spełnione warunki, o których mowa w pkt 1-4.

§ 12.

Zakończenie okresu zawieszenia lub ponowny wpis na listę członków izby nie powoduje przywrócenia posiadanego przez członka przed zawieszeniem lub skreśleniem z listy członków izby mandatu delegata na Krajowy Zjazd i okręgowy zjazd oraz mandatu do pełnienia funkcji w organach izby. ■

Zbiorowe ubezpieczenie na życie – deklaracje !!!

Apelujemy do osób, które zostały objęte zbiorowym ubezpieczeniem na życie przez Podlaską Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa, aby wypełniały i przekazywały otrzymane wraz z certyfikatem deklaracje ze wskazaniem osób uposażonych na adres wskazany w deklaracji bądź bezpośrednio do Biura Izby.

Jednocześnie, z uwagi na zapytania i wątpliwości docierające do Biura Izby związane z określeniem „osoba uposażona” użytym w deklaracji, wyjaśniamy, że

uposażonym jest osoba uprawniona do otrzymania sumy ubezpieczenia na wypadek śmierci ubezpieczonego.

Biuro Podlaskiej Okręgowej Izby Architektów

15-269 Białystok,
ul. Waszyngtona 3

tel./fax (85) 744 70 48

e-mail: podlaska@izbaarchitektow.pl

rachunek bankowy

PKO BP S.A./I Oddz. Białystok

49 1020 1332 0000 1002 0026 3541

▼ Godziny pracy Biura:

poniedziałek 8⁰⁰-17⁰⁰

wtorek 8⁰⁰-17⁰⁰

środa 14⁰⁰-21⁰⁰

czwartek 8⁰⁰-17⁰⁰

piątek 8⁰⁰-17⁰⁰

▼ Dyżury w siedzibie PDOIA:

Członkowie Rady: środa 17⁰⁰-18⁰⁰

Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej: druga i czwarta środa miesiąca 17⁰⁰-18⁰⁰

▼ Rada Podlaskiej Okręgowej Izby Architektów:

Przewodniczący Zbigniew Gliński

Wiceprzewodniczący Robert Józef Lucka

Sekretarz Wojciech Lizurej

Skarbnik Wojciech Marian Pietrzak

Członkowie: Grzegorz Borowski, Tomasz Rogala,

Grzegorz Ołdytowski, Tomasz Rogala,

Mirosław Snarski, Marek Jerzy Tryburski

▼ Okręgowa Komisja Rewizyjna

Przewodniczący Jerzy Eugeniusz Łucki

Wiceprzewodniczący Barbara Sarna

Sekretarz Mirosław Siemionow

Członkowie: Alina Czyżewska-Saulewicz,

Agnieszka Urszula Duda, Wojciech

Popławski

▼ Okręgowa Komisja Kwalifikacyjna

Przewodniczący Stanisław Witosław Łapieński-Piechota

Wiceprzewodniczący Maciej Pokorski

Członkowie: Jan Krzysztof Hahn, Janusz

Kaczyński, Andrzej Cezary Koć, Józef

Matwiejuk, Jerzy Uścińowicz

▼ Okręgowy Sąd Dyscyplinarny:

Przewodniczący Krzysztof Sarna

Członkowie: Michał Bałasz, Jan Kabac,

Andrzej Kiluk, Jerzy Krysiuk, Halina

Łapińska, Andrzej Nowakowski, Sławomir

Paszkowski, Andrzej Rodziewicz,

Marek Tekień, Marek Zalewski

▼ Okręgowy Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej

Kazimierz Lech Wasilewski

▼ Przyjmowanie składek członkowskich w siedzibie PDOIA w godzinach pracy Biura.

Sprawozdanie z działalności Okręgowej Komisji Rewizyjnej POIIB w Białymstoku za okres od 01.01.2004 r. do 31.12.2004 r.

1. Skład osobowy Okręgowej Komisji Rewizyjnej

Okręgowa Komisja Rewizyjna Podlaskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w Białymstoku działała w dotychczasowym składzie:

- Edward Szczurzewski – Przewodniczący,
- Józef Stokowski – Wiceprzewodniczący,
- Małgorzata Micał – Sekretarz,
- członkowie: Adam Dubowski, Jan Maciocha, Tadeusz Smoliński.

Okręgowa Komisja Rewizyjna Podlaskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w Białymstoku pracowała w oparciu o Regulamin OKR Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa poprawiony i uzupełniony przez III Krajowy Zjazd PIIB w dniach 18-19 czerwca 2004 roku.

2. Przebieg działalności

W okresie objętym sprawozdaniem OKR zbierała się pięciokrotnie, w tym:

- dwukrotnie – zespoły kontrolne w dniach:
  - 20.07.2004 r. – rozpatrywany był przebieg wiosennej sesji egzaminacyjnej na uprawnienia budowlane;
  - 09.11.2004 r. – kontrola dokumentacji finansowo-księgowej Podlaskiej OIIB;
- trzykrotnie Komisja zbierała się na posiedzeniach plenarnych w dniach:
  - 30.03.2004 r.:
    - analiza sprawozdania finansowego Podlaskiej OIIB za rok 2003,
    - przyjęcie planu pracy na rok 2004,
    - powołanie zespołów kontrolnych,
    - ustalenie tematyki do przeprowadzenia kontroli;
  - 30.07.2004 r.:
    - omówienie wyników kontroli przebiegu wiosennej sesji egzaminacyjnej na uprawnienia budowlane;
  - 07.12.2004 r.:
    - omówienie kontroli z dnia 09.11.2004 r.,
    - przyjęcie harmonogramu dalszych prac z uwzględnieniem analizy sprawozdania finansowego za rok 2004.

W posiedzeniach plenarnych OKR brała udział kol. Krystyna Korniak-Figa – Przewodnicząca KKR PIIB w ramach nadzoru Komisji Krajowej.

W dniu 30.07.2004 r. posiedzenie OKR odbyło się z udziałem kol. Bogdana Siudy – Przewodniczącego Komisji Kwalifikacyjnej Podlaskiej OIIB w Białymstoku i kol. Elżbiety Żukowskiej – Dyrektora Biura Podlaskiej OIIB. Kol. Bogdan Siuda i kol. Elżbieta Żukowska udzielili wyjaśnień odnośnie uwag jakie wynikły w trakcie kontroli.

Komisja przyjęła wyjaśnienia uznając je za wyczerpujące.

W trakcie przeprowadzania kontroli dokumentacji finansowo-księgowej w dniu 09.11.2004 r. i na posiedzeniu plenarnym Komisji w dniu 07.12.2004 r. wyjaśnień udzielali:

- Skarbnik Podlaskiej OIIB – kol. Stanisław Uściłko;
- Pani Elżbieta Michalczyk – Biuro Rachunkowe (usługi księgowe);

Ponadto w dniach: 11.02, 18.02 i 25.02.2005 roku zespoły kontrolne przeprowadziły weryfikację dokumentacji finansowo-księgowej oraz dokumentów związanych z zarządzaniem majątkiem Izby za rok 2004 zgodnie z tematyką ustaloną na posiedze-

niu Okręgowej Komisji Rewizyjnej Podlaskiej OIIB w dniu 07.12.2004 r. pod kątem przygotowania sprawozdania finansowego za rok 2004 i wykonania budżetu Podlaskiej OIIB w Białymstoku za rok 2004.

W trakcie przeprowadzonych kontroli nie stwierdzono istotnych uchybień mogących mieć wpływ na działalność Podlaskiej OIIB. Stwierdzone błędy i usterki po wyjaśnieniu zostały usunięte w trybie roboczym.

Członkowie Komisji Rewizyjnej pełnili dyżury. W siedzibie Rady Izby w każdy pierwszy i trzeci poniedziałek miesiąca w godzinach 1630–1730 dyżury pełnił – Edward Szczurzewski.

W punkcie konsultacyjnym w Suwałkach dyżur pełniła – Małgorzata Micał, natomiast w punkcie konsultacyjnym w Łomży – Tadeusz Smoliński.

Przewodniczący Komisji – Edward Szczurzewski uczestniczył w posiedzeniach:

- Rady Podlaskiej OIIB – siedem posiedzeń;
- Prezydium Rady Podlaskiej OIIB – trzynaście posiedzeń;

Ponadto Przewodniczący OKR dwukrotnie uczestniczył w posiedzeniach KKR PIIB i brał udział w szkoleniu Komisji Rewizyjnych w dniach 02–04.04.2004 r. w Gródku n/Dunajcem organizowanym przez Krajową Komisję Rewizyjną PIIB oraz uczestniczył w charakterze obserwatora w III Krajowym Zjeździe PIIB w Warszawie w dniach 18–19.06.2004 roku.

3. Sprawozdanie finansowe i wykonanie budżetu Podlaskiej OIIB w Białymstoku za rok 2004

Przedstawione sprawozdanie finansowe Podlaskiej OIIB w Białymstoku oraz wykonanie budżetu za rok obrotowy 2004 analizowano na posiedzeniu zespołu kontrolnego w dniu 11.03.2005 r.

Według przedstawionego sprawozdania (dane w złotych):

Saldo na koniec roku 2003 (BO 2004 r.) – 424 450,69

• **W roku 2004 – przychody ogółem: - 1 060 448,28**

w tym:

- składki statutowe – 866 217,89
- wpisowe – 45 750,00
- opłaty za egzaminy na uprawnienia budowlane – 119 634,04
- odsetki (od lokat) – 28 846,35

• **W roku 2004 – wydatki ogółem: 756 453,62**

w tym:

- koszty realizacji zadań statutowych – 450 601,16
- koszty administracyjne – 305 803,46
- koszty finansowe – 49,00

Wynik finansowy na dzień 31.12.2004 (za rok 2004) – 303 994,66

Wynik finansowy na dzień 31.12.2004 (narastająco):

rok 2003 – 424 450,69

rok 2004 – 303 994,66

Łącznie: – 728 445,35

• **Na dzień 31.12.2004 roku:**

- środki pieniężne na rachunkach bankowych – 917 011,14

(w tym: składki statutowe wpłacone w grudniu z zał. liczeniem na rok 2005 – 221 970,00)

- środki pieniężne w kasie (wg inwentaryzacji) – 1 323,06

Łącznie: – 918 334,20

- zobowiązania – 27 782,02

- należności – 5 513,60

Wskaźniki oceny sytuacji ekonomiczno-finansowej Podlaskiej OIIB w Białymstoku w roku 2004

1. Rentowność majątku ROA (%) – 31,08;
wynik finansowy netto
średnioroczny stan aktywów
2. Rentowność kapitału (%) – 41,73;
wynik finansowy netto
średnioroczny stan kapitału (funduszu) własnego
3. Zyskowność sprzedaży (%) – 29,47;
wynik finansowy netto
przychody netto
4. Wskaźnik płynności – 33,29;
aktywa obrotowe ogółem
zobowiązania krótkoterminowe
5. Wskaźnik płynności II – 33,29;
aktywa obrotowe ogółem – zapasy
zobowiązania krótkoterminowe
6. Wskaźnik płynności III – 33,05;
inwestycje krótkoterminowe
zobowiązania krótkoterminowe
7. Pokrycie aktywów trwałych kapitałem własnym i rezerwami długoterminowymi – 16,68;
kapitał (fundusz) własny
+ rezerwy długoterminowe
aktywa trwałe
8. Wskaźnik ogólnego zadłużenia – 0,028;
zobowiązania ogółem
aktywa ogółem

Przedstawione powyżej wskaźniki ekonomiczno-finansowe Podlaskiej OIIB w Białymstoku za rok 2004 świadczą o dobrej kondycji finansowej i właściwej gospodarce zasobami finansowymi Podlaskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w Białymstoku.

Wykonanie budżetu za rok 2004

Przyjęty budżet na rok 2004

• po stronie przychodów:

- planowane – 900 000 zł.;
  - wykonane – 1 060 448 zł.; o 18,38% zwiększone przychody w stosunku do planowanych;
- Na zwiększone wpływy składają się głównie:
- zwiększone w stosunku do planowanych składki statutowe o 11,05%;
  - wpisowe – 98,91%;
  - opłaty za egzaminy na uprawnienia budowlane – 64,41%;

• po stronie wydatków:

- planowane – 840 000 zł., w tym rezerwa na nieprzewidziane wydatki – 40 000 zł.;
- wykonane – 743 144 zł.; o 11,53% zmniejszone wydatki w stosunku do planowanych;

• W czterech rozdziałach nastąpiło przekroczenie planowanych wydatków:

- w rozdziale I – Wydatki Inwestycyjne – przekroczenie o 19,10%, związane z potrzebą modernizacji i rozbudowy biura Izby tzn.:

- zakup dwóch komputerów z oprogramowaniem,
- modernizacja i wyposażenie pomieszczenia biurowego,

- w rozdziale II – Koszty funkcjonowania biura – przekroczenie o 7,53%, związane z potrzebą wykonania wewnętrznej instalacji telekomunikacyjnej celem stwo-

zenia sieci wewnętrznej (komputery, drukarki, ksero-kopiarki) łącznie z zakupem centralki, jak również zaksięgowanie w tym rozdziale kosztów związanych z obsługą Rady, innych organów statutowych i szkoleń. Jest to nieprawidłowość, którą należy w roku 2005 poprawić (właściwe zakwalifikowanie kosztów).

- w rozdziale V – Koszty ryczałtów zmiennych – przekroczenie o 53,16%, związane z potrzebą odbycia większej ilości posiedzeń Rady i Organów Statutowych (Komisji Kwalifikacyjnej).

- w rozdziale VI – Koszty postępowania związane z uprawnieniami budowlanymi – przekroczenie o 46,34%, przy jednoczesnym zwiększeniu wpływów o 64,41%.

Potrzeba zwiększenia wydatków w poszczególnych działach budżetu została zaakceptowana przez Radę Izby.

W pozostałych działach budżetu planowane wydatki nie zostały przekroczone.

Saldo na koniec roku 2004 (wg budżetu) wynosi – 317 304,00 zł.

Różnica pomiędzy wykonaniem budżetu a rachunkiem bilansowym wynosi + 13 309,00 zł.

w tym:

- różnica między kosztami a wydatkami inwestycyjnymi – 1 935,00 zł;

- niewykorzystany fundusz samopomocowy – 11 374,00 zł.

Sprawozdania finansowe zostały sporządzone zgodnie z art. 6 Ustawy o rachunkowości z dnia 29.09.1994 r. (tekst jednolity – Dz. U. Nr 71 poz. 694 z 2002 r. z późn. zmianami).

Na dzień 31.12.2004 r. – stan członków POIIB w Białymstoku wynosił – 3 008 osób; w tym czynnych – 2 573 osób (mających opłacone składki członkowskie).

W imieniu członków Podlaskiej OIIB i własnym składam podziękowania za dobrą współpracę w roku 2004 obsłudze Biura Okręgowej Rady, w szczególności Paniom Monice Urban-Szmelcer, Ewie Uściłko i Elżbiecie Michalczuk – prowadzącej księgowość za cierpliwe wyjaśnianie zawiloci finansowych.

Szczególne podziękowanie składam kol. Krystynie Korniak-Figa – Przewodniczącej KKR za trud dojazdów do Białegostoku na posiedzenia naszej Komisji Rewizyjnej w ramach nadzoru i udzielanie cennych rad w trudnej pracy.

Okręgowa Komisja Rewizyjna Podlaskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa na swym posiedzeniu w dniu 31.03.2005 roku – w niepełnym składzie, po przeanalizowaniu przedstawionych dokumentów i dyskusji wnioskuje:

1. Okręgowa Komisja Rewizyjna Podlaskiej OIIB w Białymstoku zgodnie z § 2 ust. 1 pkt. 3 Regulaminu OKR występuje z wnioskiem do IV Zjazdu Podlaskiej OIIB o udzielenie absolutorium Okręgowej Radzie POIIB za okres sprawozdawczy 01.01–31.12.2004 r.

2. Okręgowa Komisja Rewizyjna Podlaskiej OIIB w Białymstoku wnosi do IV Zjazdu Delegatów Podlaskiej OIIB o zatwierdzenie sprawozdania finansowego Podlaskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w Białymstoku za rok 2004 i podjęcie uchwały odnośnie podziału wyniku finansowego.

mgr inż. Edward Szczurzewski

Przewodniczący Komisji Rewizyjnej Podlaskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa

Łatwiej o praktykę

3 lipca 2005 r. weszło w życie Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 18 maja br. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (Dz. U. Nr 96, poz. 817).

Rozporządzenie reguluje zasady odbywania praktyki zawodowej, sposób stwierdzenia posiadania tej praktyki, sposób przeprowadzania i zakres egzaminu, zasady odpłatności za postępowanie kwalifikacyjne i egzamin oraz ograniczenia zakresu uprawnień budowlanych, we wszystkich ustalonych w obowiązującym Prawie budowlanym specjalnościach uprawnień budowlanych. Rozporządzenie zawiera wykaz kierunków wykształcenia odpowiedniego i pokrewnego dla danej specjalności oraz wykaz specjalizacji wyodrębnionych w ramach specjalności.

W ten sposób unormowane zostają również wszystkie kwestie dotyczące nabywania uprawnień w specjalnościach telekomunikacyjnej, kolejowej i wyburzeniowej, które od 31 maja 2004 r. pozbawione były szczególnych regulacji prawnych w związku z utratą mocy obowiązującej rozporządzenia w sprawie uprawnień budowlanych w tych specjalnościach.

Rozporządzenie w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie z 18 maja 2005 r. wprowadza istotne zmiany w stosunku do poprzedniej regulacji, m.in.:

- wprowadzono zasadę, że osoba, pod kierunkiem której odbywana jest praktyka zawodowa, musi posiadać uprawnienia bez ograniczeń we właściwej specjalności,
- zrezygnowano z określenia stosunku prawnego zatrudnienia, w jakim odbywana ma być praktyka,
- dokumentowanie praktyki zawodowej odbywa się bez opiniowania jej przez pracodawcę.

- umożliwiono zaliczenie praktyki zawodowej wykonywanej w ramach nadzoru autorskiego pełnionego przez osobę, pod której kierunkiem odbywana jest praktyka, jako praktyki „na budowie” wymaganej do nabycia uprawnień budowlanych do projektowania bez ograniczeń i sprawdzania projektów architektoniczno-budowlanych,

- wprowadzono zasadę, że specjalizację można uzyskać w uprawnieniach budowlanych najwcześniej po 5 latach od uzyskania uprawnień budowlanych,

- odstąpiono od możliwości nadawania uprawnień wykraczających poza zakres jednej specjalności (nadanie uprawnień w jednej specjalności bez ograniczeń oznaczało automatyczne nadanie uprawnień w ograniczonym zakresie w innych specjalnościach) – dotyczy to uprawnień budowlanych w specjalnościach: konstrukcyjno-budowlanej, drogowej i mostowej, w których to uprawnieniach następowało wzajemne przenikanie się zakresów uprawnień,

- praktyka musi być zaopiniowana przez osobę kierującą praktyką co najmniej raz w miesiącu (dotychczas: co najmniej raz na trzy miesiące).

Rozporządzenie dostosowane jest do obecnych warunków gospodarczych (swoboda działalności gospodarczej) i ekonomicznych, w tym sytuacji na rynku pracy, która uniemożliwiała wielu osobom sprostanie dotychczasowemu wymogowi odbycia połowy praktyki w formie zatrudnienia na umowę o pracę. Z drugiej zaś strony wprowadza nie wynikające z ustawy Prawo budowlane ograniczenie co do wymogu potwierdzenia praktyki przez osoby posiadające uprawnienia budowlane bez ograniczeń. ■

Uwaga elektrycy !

S Z K O L E N I E

Dnia 24 września br.

w sali konferencyjnej Domu Technika, przy ul. Skłodowskiej 2 w Białymstoku odbędzie się organizowane przez Podlaską Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa bezpłatne szkolenie dla członków Izby na temat:

„Dobór i zabezpieczenie przewodów i kabli oraz wybrane zagadnienia ochrony od porażień.”

Szkolenie poprowadzi prof. Brunon Lejdy.

Początek szkolenia o godzinie 10-ej.

Zgłoszenia zainteresowanych osób

Biuro Podlaskiej OIIB przyjmuje pod nr tel. (085) 742 49 30 lub 742 49 55.

Serdecznie zapraszamy wszystkich chcących doskonalić się zawodowo w tej formie.

50 zmian kosmetycznych

Z dniem 27.05.2004 r. weszło w życie rozporządzenie Ministra Infrastruktury z 7.04.2004 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków

technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz. U. Nr 75, poz. 690 z późn. zmianami).

W stosunku do obowiązujących od 16.12.2002 r. nowych warunków technicznych nowelizacja wprowadziła ponad 50 zmian przepisów, z których zdecydowana większość ma charakter redakcyjnych korekt bez istotnego znaczenia merytorycznego.

Nowelizacją z 7.04.2004 r. objęte zostały wszystkie 24 definicje prawne pojęć określonych w § 3 tego rozporządzenia. Treść tych definicji została poprawiona pod względem stylistycznym i dostosowana do nowych wymagań redakcyjnych. Celem zmian formalno-prawnych jest dalsze ujednoczenie pojęć oraz wyeliminowanie niejasności. Niektóre jednak zmiany definicji są nieuzasadnione.

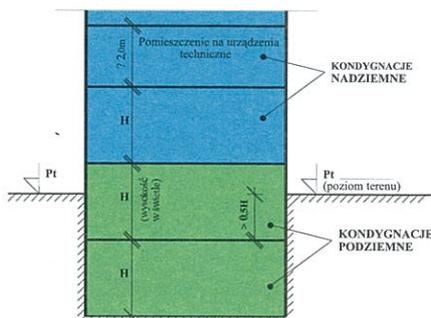
Kondygnacja śródziemna

Niepotrzebnie została uproszczona druga część definicji zabudowy jednorodzinnej, którą stanowi obecnie jeden budynek mieszkalny jednorodzinny lub zespół takich budynków wraz z budynkami garażowymi i gospodarczymi. Uproszczenie to polega na odstąpieniu od warunku, aby budynki garażowe i gospodarcze były przeznaczone dla potrzeb rodzin mieszkających w tych budynkach, co stwarza możliwość wprowadzenia na teren zabudowy jednorodzinnej obiektów uciążliwych dla otoczenia.

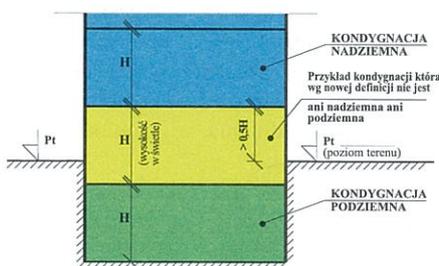
Do kondygnacji, tak jak dotychczas, zaliczono również poziomą część budynku stanowiącą przestrzeń na urządzenia techniczne, podnosząc jej minimalną wysokość w świetle z 1,9 m do 2 m (rys. 1). Przy czym wysokość kondygnacji mierzy się obecnie pomiędzy górnymi powierzchniami stropów, a nie podłogami tych stropów, co jest sprzeczne z zasadą mierzenia wysokości kondygnacji według normy PN-ISO 9836:1997.

Z kolei definicja kondygnacji nadziemnej została zmieniona w sposób niejednoznaczny, gdyż wprowadzono zasadę, że górna powierzchnia stropu lub warstwy

wyrównawczej podłogi na gruncie najniższej położonej kondygnacji nadziemnej nie może znajdować się poniżej poziomu projektowanego lub urządzonego terenu, przy jednoczesnym pozostawieniu bez zmiany definicji kondygnacji podziemnej, której więcej niż połowa wysokości w świetle ze wszystkich stron budynku powinna znajdować się poniżej poziomu tego terenu. Przy tak sformułowanych definicjach kondygnacja, której mniej niż połowa wysokości w świetle jest zagłębiona poniżej poziomu przylegającego terenu, nie jest ani kondygnacją podziemną ani nadziemną. Powstała tu więc luka w kwalifikowaniu usytuowanych w ten sposób kondygnacji, co zostało wykazane na rysunkach.

Rys. 1

Rys. 2

Z definicji piwnicy, którą stanowi kondygnacja podziemna lub najniższa nadziemna, bądź ich część, w których poziom podłogi co najmniej z jednej strony budynku znajduje się poniżej poziomu terenu, został wyeliminowany warunek, aby była ona przeznaczona wyłącznie na pomieszczenia gospodarcze lub techniczne. Zmiana ta spowoduje możliwość zakwalifikowania do piwnic kondygnacji zawierających pomieszczenia przeznaczone na pobyt ludzi. Ponadto zupełnie niepotrzebnie zmieniono numerację sześciu definicji pojęć zawartych w § 3 omawianego rozporządzenia.

Natomiast słusznie zaliczono do budynku mieszkalnego jedynie budynek mieszkalny wielorodzinny i jednorodzinny (poprzednio również budynek mieszkalny w zabudowie zagrodowej). Z tej klasyfikacji wynika jednoznacznie, że budynkiem wielorodzinnym jest każdy budynek mieszkalny nie będący budynkiem jednorodzinny, który został zdefiniowany w art. 3 pkt 2a ustawy Prawo budowlane jako służący zaspokajaniu potrzeb mieszkaniowych budynek wolnostojący albo budynek w zabudowie bliźniaczej, szeregowej lub grupowej, stanowiący konstrukcyjnie samodzielną całość, w którym dopuszcza się wydzielenie nie więcej niż dwóch lokali mieszkalnych albo jednego lokalu mieszkalnego i lokalu użytkowego o powierzchni całkowitej nie przekraczającej 30% powierzchni całkowitej budynku.

Powyższe definicje nie są jednak w sposób jednoznaczny dostosowane do podziału budynków mieszkalnych według Polskiej Klasyfikacji Obiektów Budowlanych.

Nowa definicja lokalu użytkowego różni się od poprzedniej tym, że nie może już nim być część budynku lub cały budynek, lecz wyłącznie jedno pomieszczenie lub zespół pomieszczeń wydzielone stałymi przegrodami i nie będące mieszkaniem, pomieszczeniem technicznym lub gospodarczym.

Bliżej sąsiada

W całkowicie inny sposób zredagowano przepisy § 12, określające zasady sytuowania budynku w stosunku do granicy z sąsiednią działką budowlaną w przypadku gdy z przepisów odrębnych oraz przepisów rozporządzenia, dotyczących w szczególności oświetlenia dziennego pomieszczeń przeznaczonych na pobyt ludzi (§ 13), nasłonecznienia określonych pomieszczeń (§ 60) i bezpieczeństwa pożarowego (§ 271 i § 273), nie wynikają bardziej rygorystyczne wymagania w tym zakresie.

Najbardziej zmienione zostały przepisy dopuszczające w określonych sytuacjach usytuowanie ściany budynku bez otworów okiennych lub drzwiowych w odległości mniejszej niż 3 m, lecz nie mniejszej niż 1,5 m od granicy z sąsiednią działką oraz bezpośrednio przy tej granicy.

Zastosowanie powyższych odległości jest możliwe wówczas, gdy wynikają one

z ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (dotychczas ustaleń decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu), a także gdy rozmiary działki uniemożliwiają zachowanie minimalnej odległości 3 m od granicy tej działki (nowy przepis). Warunki te nie są wymagane, jeżeli na sąsiedniej działce istnieje już budynek ze ścianą bez otworów okiennych lub drzwiowych w odległości od 1,5 m do 3 m od granicy działki lub bezpośrednio przy tej granicy. Wówczas zgodnie z § 12 ust. 4 można usytuować odpowiednio w takiej samej odległości od granicy działki lub bezpośrednio przy tej granicy ścianę projektowanego budynku, pod warunkiem że przepisy odrębne nie będą stanowiły inaczej.

Zrezygnowano tu niestety z dotychczasowego dodatkowego warunku aby gabaryty projektowanego budynku w odległości do 3 m od granicy działki nie przekraczały gabarytów budynku istniejącego na sąsiedniej działce. Przepisy te stosowane są również w sytuacji, gdy dla budynku na sąsiedniej działce wydano pozwolenie na budowę.

Powyższa zmiana oznacza, że do istniejącego budynku usytuowanego bezpośrednio przy granicy działki może przylegać nowoprojektowany budynek, posiadający wysokość i długość przekraczającą gabaryty istniejącego na sąsiedniej działce budynku, co może stwarzać pewne problemy architektoniczne, techniczne i użytkowe.

Kolejne złagodzenie warunków technicznych określonych w § 12 polega na zwiększeniu dopuszczalnego wysięgu okapu i gzymsu budynku z 0,5 m do 0,8 m, a balkonu i galerii z 1,0 m do 1,3 m oraz szerokości tarasu, schodów wewnętrznych, pochylni i rampy z 1,0 m do 1,3 m. Wymiary tych elementów architektonicznych, z których wyeliminowano werandy, nie powodują zmniejszenia wymaganej minimalnej odległości ściany budynku z otworami lub bez od granicy z działką sąsiednią (odpowiednio 3,0 m i 4,0 m).

W następnym przepisie § 12 ust. 7 ostrzeżono warunki dotyczące sytuowania budynków inwentarskich i gospodarczych ze ścianą z otworami okiennymi lub drzwiowymi poprzez przyjęcie, że ich minimalna odległość od przeciwległej ściany budynków mieszkalnych, zamieszkania zbiorowego i użyteczności publicznej na sąsiedniej działce wynosi 8,0 m.

Z kolei złagodzone przepisy § 13 określające wymagania przestrzenne w zabudowie zapewniające optymalny dopływ światła

dziennego do pomieszczeń przeznaczonych na pobyt ludzi. Wymagana minimalna odległość pomiędzy budynkami z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi a obiektem przesłaniającym (35 m dla obiektów przesłaniających o wysokości ponad 35 m, a dla niższych równa wysokości przesłaniającego), może być zmniejszona nie więcej niż o połowę w zabudowie śródmiejskiej. Dotychczas to zmniejszenie odległości miało zastosowanie jedynie w stosunku do śródmiejskiej zabudowy uzupełniającej wzdłuż ulic i placów. Rozszerzenie zakresu stosowania tego przepisu może doprowadzić do nadmiernej dogęszczania istniejącej zabudowy wewnątrzsiedlowej.

Strefa nadmiernie chroniona

W sposób istotny zmienione zostały przepisy § 19. Określono w nim wymagane odległości niezadaszonych zgrupowań miejsc postojowych i garaży otwartych, nie tylko od okien pomieszczeń przeznaczonych na stały pobyt ludzi w budynku mieszkalnym i w niektórych budynkach zamieszkania zbiorowego oraz od placów zabaw i boisk dla dzieci i młodzieży, ale również dodatkowo od granicy działki budowlanej. Przy czym minimalna odległość od granicy działki, która dla ponad 60 stanowisk wynosi aż 16 m, została niestety ustalona bez wskazania możliwości uwzględnienia istniejącej zabudowy działki sąsiedniej, szczególnie w sytuacji, gdy posiada ona ścianę oddzielenia przeciwpożarowego od strony tej granicy.

Przepis ten może doprowadzić do ograniczenia przydatności działki pod zabudowę, a wręcz uniemożliwić jej zabudowę z uwagi na konieczność zaprojektowania zbyt dużej strefy ochronnej. Ponadto wymagane odległości mają być stosowane również przy sytuowaniu wjazdów do zamkniętego garażu w stosunku do okien budynku opieki zdrowotnej, oświaty i wychowania. Przepis ten w części odnoszącej się do minimalnych odległości zgrupowań miejsc postojowych od granicy działki jest logicznie nieuzasadniony.

Kilka plusów

Do § 105 dodano ust. 5 zobowiązujący do wyposażenia garaży w budynku wielorodzinnym i użyteczności publicznej w urządzenia dźwigowe lub inne urządzenia podnośne, umożliwiające transport pionowy osobom poruszającym się na wóz-

kach inwalidzkich na inne kondygnacje wymagające dostępności dla tych osób.

Zwiększono bezpieczeństwo użytkowania budynków poprzez rozszerzenie zakazu wprowadzania przewodów wentylujących piony kanalizacyjne do przewodów dymowych i spalinowych oraz wentylacyjnych dotyczącego nie tylko pomieszczeń przeznaczonych na pobyt ludzi.

Przepisy rozdziału 8 dotyczącego instalacji elektrycznej uzupełniono o wymóg objęcia odpowiednimi elektrycznymi połączeniami wyrównawczymi również elementów instalacji telekomunikacyjnej, w tym radio-telewizyjnej, których części wyprowadzone ponad dach należy połączyć z instalacją piorunochronną. Połączeniami wyrównawczymi powinno się objąć także wykonane z metalu elementy sztywów i maszynowni dźwigów.

Przepis § 193 uzupełniono o dodatkowy ust. 2a ustalający, że kabina dźwigu osobowego dostępna dla osób niepełnosprawnych powinna mieć szerokość co najmniej 1,1 m i długość 1,4 m oraz poręcze i dodatkowe oznakowanie dla osób niewidomych wraz z informacją głosową. Kolejny przepis w sprawie osób niepełnosprawnych dopisany do § 299 wymaga, aby urządzenia przeznaczone do otwierania okien w pomieszczeniach przewidzianych do korzystania przez te osoby znajdowały się na wysokości do 1,2 m od poziomu posadzki.

Kiedy kolejna nowelizacja?

Bez zmian pozostały przepisy działu V, działu VI, działu VII z wyjątkiem jednej zmiany wyżej opisanej, działu VIII, działu IX oraz działu X, w którym odniesiono wymagane wartości izolacyjne przegród budowlanych budynku do załącznika nr 2, ze względu na wprowadzenie dodatkowego załącznika nr 1 zawierającego wykaz 211 Polskich Norm, do których odwołują się znowelizowane przepisy powyższego rozporządzenia wykonawczego związanego bezpośrednio z ustawą Prawo budowlane.

Podsumowując należy stwierdzić, że ostatnia nowelizacja nie spełnia w sposób zadowalający oczekiwań środowiska budowlanego. Konieczne będzie wprowadzenie poprawek oraz innych niezbędnych merytorycznych zmian do niejasnego stanu prawnego w kolejnej nowelizacji.

mgr inż. Przemysław Grzegorz Barczyński
Ekspert nadzoru budowlanego
– WINB w Poznaniu

Wysokie quorum

IV Zjazd Podlaskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa odbył się dnia 22 kwietnia 2005 r. w sali konferencyjnej „Domu Technika” w Białymstoku. Był to ostatni Zjazd o charakterze sprawozdawczym Podlaskiej Izby Inżynierów w I kadencji.

W obradach wzięło udział 119 osób na ogólną liczbę 168 Delegatów, co stanowi godną pochwały niemal 70-procentową frekwencję – najwyższą z dotychczasowych w naszym okręgu.

Zjazd podjął – w większości jednomyślnie – 10 uchwał. W szczególności zatwierdzono sprawozdania poszczególnych organów Izby, które przedstawili: Ryszard Dobrowolski - Przewodniczący Rady POIIB, Bogdan Siuda - Przewodniczący Komisji Kwalifikacyjnej POIIB, Janusz Karpiński - Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej POIIB, Sławomir Sieńczyło -

Przewodniczący Sądu Dyscyplinarnego POIIB. Zatwierdzono także Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej, która z racji swych funkcji kontrolnych dokonuje ostatecznej wewnętrznej analizy i oceny działalności Izby (publikujemy je w „Biuletynie” na stronach 4-5). Oceniono pozytywnie wykonanie budżetu Podlaskiej OIIB w roku 2004 i udzielono Radzie absolutorium do dalszego działania przy jednym głosie przeciwnym. Uchwalono również budżet na rok 2005.

Do Zjazdowej Komisji Uchwał i Wniosek w trakcie obrad wpłynęły trzy wnioski. Wniosek złożony przez 12 delegatów w sprawie zintensyfikowania wysiłków PIIB w celu wprowadzenia specjalności wodno-melioracyjnej oraz wniosek w sprawie opracowania i podania kwalifikacji do pełnienia funkcji technicznych w poszczególnych

państwach zostały przekazane Radzie do rozpatrzenia i określenia sposobu ich realizacji.

Jeden z wniosków został wycofany przez wnioskodawcę z powodu „błyskawicznego załatwienia” go w czasie obrad. Idąc z duchem czasu podzielimy zdanie delegata – wnioskodawcy, że dobrą formą informowania o działalności Izby oraz szkoleniach może być poczta elektroniczna. Już przed Zjazdem zamieściliśmy apel o podawanie adresów e-mail na stronie internetowej Izby. Uznajemy wniosek za ostatecznie zrealizowany w tym wydaniu „Biuletynu”, w którym zamieszczamy apel o przekazywanie adresów e-mail.

Drugie zagadnienie podnoszone we wniosku wycofanym wskutek wyjaśnień Przewodniczącego Rady dotyczyło kwestii objęcia działalności gospodarczej prowadzonej jednoosobowo

Prezydium pod przewodnictwem Zenona Tworkowskiego sprawnie prowadziło obrady. Na mównicy Przewodniczący SARP O/Białystok z ramienia PDOIA - Marek Tryburski.

Sekretarz Krajowej Rady PIIB Janusz Rymśza

i budująca zgodność

ubezpieczeniem oc członka Izby. W razie jakichkolwiek wątpliwości nasi czytelnicy mogą skontaktować się bezpośrednio z ubezpieczycielem (numer infolinii: 0801 384 666; koszt rozmowy jak za połączenie lokalne).

W obradach uczestniczyli także zaproszeni goście, a wśród nich przedstawiciele władz wojewódzkich i miasta Białegostoku, Przewodniczący SARP O/Białystok występujący także z ramienia Podlaskiej Izby Architektów, Prezesi Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT, Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego, Sekretarz Krajowej Rady PIIB Janusz Rymśa, Przewodnicząca Krajowej Komisji Rewizyjnej Krystyna Korniak-Figa.

Podsumowując obrady IV Zjazdu z nieskrywaną przyjemnością należy stwierdzić, że przebiegały one spokojnie i w atmosferze konstruktywnej dyskusji.

Uchwały i władze

Uchwały podjęte przez IV Zjazd

Sprawozdawczy POIIB:

Uchwała nr 1 w sprawie przyjęcia Regulaminu Zjazdu

Uchwała nr 2 w sprawie przyjęcia sprawozdania Rady POIIB

Uchwała nr 3 w sprawie przyjęcia sprawozdania Komisji Kwalifikacyjnej POIIB

Uchwała nr 4 w sprawie przyjęcia sprawozdania Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej POIIB

Uchwała nr 5 w sprawie przyjęcia sprawozdania Sadu Dyscyplinarnego POIIB

Uchwała nr 6 w sprawie przyjęcia sprawozdania Komisji Rewizyjnej POIIB

Uchwała nr 7 w sprawie udzielenia absolutorium Radzie POIIB

Uchwała nr 8 w sprawie siedziby POIIB

Uchwała nr 9 w sprawie przyjęcia budżetu POIIB na 2005 r.

Uchwała nr 10 w sprawie przyjęcia wniosków zgłoszonych na IV Zjeździe POIIB

Prezydium Zjazdu:

Przewodniczący – Zenon Tworowski

Wiceprzewodniczący:

Czesław Miedziałowski

Aleksander Łabędzki

Komisja Mandatowo-Skrutacyjna

Przewodniczący – Cezary Żukowski

Sekretarz – Henryk Sieczka

Michał Świątecki

Marek Dembiński

Józef Stokowski

Komisja Uchwał i Wniosków

Przewodniczący – Wacław Sójko

Sekretarz – Jacek Okurowski

Lech Dzienis

Czesław Dawdo

Wiktor Ostasiewicz

Protokolanci:

Elżbieta Rusiłowska, Barbara Łozowska

Zgromadzeni goście i delegaci

Rok wielkich porządków

III Sprawozdawczy Krajowy Zjazd Izby Architektów odbył się w Warszawie 18 czerwca 2005 r.

Obrazy rozpoczęły się o 10.00 powitaniem uczestników. Następnie przewodniczący Zjazdu, Jerzy Grochulski zarządził wybór członków komisji: skrutacyjnej, mandatowej oraz uchwał i wniosków.

Komisja Mandatowa (przewodniczący Krzysztof Degurski) stwierdziła zdolność zjazdu do podejmowania uchwał w związku z obecnością 95 delegatów wobec 140 ich ogólnej liczby (quorum to 70 delegatów).

Przewodniczący Krajowej Rady Izby Architektów zdał sprawozdanie z działalności Rady za ubiegły rok. Nazwał go „rokiem porządkowania i oddziaływania na środowisko prawne otaczające twórców architektury”. Swoje sprawozdania przedstawili też: Andrzej Kasprzak – skarbnik KIA, Jerzy Szczepanik-Dzikowski – sekretarz KIA, Krzysztof Lenartowicz – przewodniczący Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej oraz Andrzej Kadłuczka – Przewodniczący Krajowego Sądu Dyscyplinarnego.

Sprawozdanie Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej Stefana Kuryłowicza, z uwagi na jego nieobecność podczas czytania sprawozdań, przeczytał przewodniczący Zjazdu.

Jerzy Jaworski – przewodniczący Komisji Rewizyjnej KIA w swoim sprawozdaniu

zawarł zalecenia dotyczące usprawnienia działań Rady KIA.

Przedstawione sprawozdania wywołały dyskusję. Jako pierwszy wystąpił przewodniczący Małopolskiej OIA Borys Czarakczijew, który wypunktował uchybienia w sprawozdaniach skarbnika, sekretarza i przewodniczącego oraz skrytykował je, wyrażając opinię, że uchwały podjęte na poprzednim Zjeździe nie zostały wykonane i wnioskował o odrzucenie sprawozdań. Wyraził również zdziwienie nieobecnością Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej, Stefana Kuryłowicza. Skarbnik KIA Andrzej Kasprzak szybko wprowadził korekty do sprawozdania (błędy dotyczyły bowiem głównie spraw redakcyjnych, nie merytorycznych) i przedstawił swoje sprawozdanie już poprawione.

Przewodniczący KIA Tomasz Taczewski starał się odpowiedzieć na zarzuty Borysa Czarakczijewa i innych delegatów. Poinformował, że trwają intensywne prace w sprawach nowelizacji Ustawy o samorządach zawodowych oraz Ustawy Prawo budowlane. Zamierzeniem KIA jest doprowadzenie do powstania polityki architektonicznej w Polsce (wzorem praktyk stosowanych w innych krajach Unii Europejskiej). Działanie w tym kierunku, jak również działania zmierzające do poprawy prawa są czasochłonne i nie można ich zamknąć w terminach. Argumentacja Tomasza Taczewskiego znalazła odbi-

cie w wyniku głosowania. Sprawozdanie zostało przyjęte 55 głosami, przy 13 przeciwnych i 32 wstrzymujących się.

Znaczną większością głosów przyjęto: sprawozdanie z wykonania budżetu, sprawozdanie Komisji Kwalifikacyjnej i Sądu Dyscyplinarnego oraz Komisji Rewizyjnej. Przy dużej ilości głosów wstrzymujących się przyjęto sprawozdanie Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej.

Krótkim przerwaniem w głosowaniach było przedstawienie wyników interesujących badań sondażowych CBOS na temat poglądów społeczeństwa na architekturę i rolę architektów. Wyniki badań sugerują, że społeczeństwo chce regulacji i jest skłonne przyznać duże uprawnienia władzom samorządowym i architektom, jednak z odpowiedzi na poszczególne pytania wynikało, że ta „rezygnacja z wolności” ma większe poparcie na poziomie ogólnym.

Kolejne punkty porządku obrad wywoływały wiele emocji.

Piotr Rozeń z Warmińsko-Mazurskiej OIA, prowadzący z ramienia Rady KIA prace nad formułą składki dwuelementowej, nie przekonał zebranych do zasadności dalszych nad nią prac. Drugi element składki miałby odzwierciedlać „stopień aktywności zawodowej” architekta. Zjazd w głosowaniu definitywnie zakończył prace nad jej wprowadzeniem.

Obszerną dyskusję wywołała sprawa nowych zasad etyki zawodowej. Nad opracowaniem Kodeksu Etyki Zawodowej pracował przez dwa lata zespół pod przewodnictwem Sławomira Żaka (Dolnośląska OIA, członek KRIA). Komisja przekazała Radzie KIA opracowany tekst Kodeksu, który w ostatniej chwili został nieco skorygowany treściami Kodeksu rekomendowanego przez ACE (Architects' Council of Europe). Z sali odezwały się głosy krytyczne (Piotr Fokczyński z Dolnośląskiej OIA i Marek Tarko z Małopolskiej OIA). Najistotniejsze wątpliwości zgłosił Borys Czarakczijew, postulując odłożenie głosowania na następny Zjazd (styczeń 2006 r.) i szerokie konsultacje środowiskowe, których tu zabrakło, a poparł go Wojciech Pietrzak z Podlaskiej OIA. Nowego kodeksu dosyć długo bronił przewodniczący autorskiego zespołu oraz Andrzej Kaliszewski z Mazowieckiej OIA. Były głosy

Kol. Wojciech Pietrzak wymienia uwagi z przewodniczącym obradom kol. Jerzym Grochulskim

Jak widać frekwencja wystarczająca

kwestionujące potrzebę jakiegokolwiek kodeksu etyki, nawołujące do podniesienia ogólnych norm moralnych oraz do korzystania z gotowych opracowań (wymieniono Dekalog i Biblię) w tym do „eliminacji osób postępujących nieetycznie”. Na szczęście podano obiad i emocje nieco opadły.

W drugiej części obrad przedstawiciele Biura Prawnego KIA przedstawili zasady funkcjonowania Sądów Polubownych oraz zmiany redakcyjne w Regulaminie Sądów Dyscyplinarnych.

Do Komisji Uchwał i Wniosków pod przewodnictwem Jerzego Szczepanika-Dzikowskiego wpłynęły 34 wnioski. Komisja do dalszych prac i rozpoznania skierowała 13 wniosków, w tym wniosek Henryka Kosieradzkiego z Mazowieckiej OIA o starania zmierzające do wprowadzenia do Ustawy o zamówieniach publicznych zapisów zgodnych z Zasadami Etyki Zawodowej Architekta. Pojawiły się wnioski o połączenie Izb Architektów i Urbanistów, o rozpoznanie sytuacji prawnej osób wykonujących umowę o dzieło i samodzielnie płacących ZUS, o obniżenie składki emerytom oraz nowo wstępującym do Izby, o wprowadzenie jednego, ogólnopolskiego wzoru dziennika praktyk (wniosek Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej, która wzorcowy dziennik praktyk – autorstwa Izby Wielkopolskiej – przekazała przedstawicielom Izb Okręgowych). Do najważniejszych należała grupa wniosków o podjęcie przez KRIA działań zmierzających do możliwości wykonywania uprawnień do kierowania budową bez potrzeby wstępowania do innej Izby. Pojawił się też wniosek z Opolskiej OIA

o spowodowanie obowiązku rozdzielenia przetargów wykonawczych od projektowych.

Do głosowania skierowano między innymi:

☞ uchwałę nr 6 KRIA w sprawie zaciągania zobowiązań, w tym kredytów. Uchwała została przyjęta po autopoprawce (usunięcie słów „w tym kredytów”);

☞ uchwałę nr 6a KRIA w sprawie zmiany regulaminu Krajowego i Okręgowych Sądów Dyscyplinarnych (przyjęta);

☞ uchwały nr 7 i 7a dotyczące składki dwuelementowej i zaniechania prac nad nią (przyjęta);

☞ uchwałę nr 8 o zgodzie na powołanie instytucji naukowej do spraw problematyki architektonicznej (przyjęta);

☞ uchwałę nr 9 w sprawie zmian w Ustawie o samorządach zawodowych... w jej części dotyczącej wykonywania uprawnień budowlanych przez architektów (przyjęta);

☞ uchwałę nr 10 o kontynuacji prac nad uchwałą nr 19 w sprawie standardów pracy architekta (przyjęta).

Część delegatów wyrażała ubolewanie z powodu faktu „niezrozumienia intencji ich wniosków” przez Komisję Uchwał i Wniosków. Zapewniali, że swoje wnioski przedstawiają na planowanym na styczeń 2006 r. Zjeździe krajowym, mającym dotyczyć nie jedynie sprawozdawczości, ale również spraw merytorycznych.

Zjazd zakończył się przed godziną 19:00, do ostatniej chwili zachowując zdolność do podejmowania uchwał.

Urszula Szablowska

Mazowiecka Okręgowa Izba Architektów

W uzupełnieniu relacji naszej

Koleżanki (kiedys bardziej dosłownie: „naszej”) dodam kilka uwag osobistych jako delegata na Zjazd.

Przede wszystkim, ku zaskoczeniu wielu z nas, nowe zasady etyki pn. „Kodeks” zostały przyjęte stosunkiem głosów bodaj: 41–25–27 (za–przeciw–wstrzymali się). Ku zaskoczeniu, gdyż głos kol. Borysława Czerakczijewa wydawał się być głosem rozsądku i do tego Przewodniczący Małopolskiej Izby otrzymał potwierdzenie od Prezesa, że w przypadku nie uchwalenia teraz nowych zasad nic złego się nie stanie. Prezes Taczewski zaapelował jednak o uchwalenie nowego Kodeksu w przedstawionym kształcie, a ponieważ, jak się okazało, większość treści tej szczegółowo nie znała, uchwalono (moim zdaniem) „gniota”. Ów kodeks jest tak związany ze specyfiką naszego zawodu, jak to bardzo obrazowo ilustruje reguła nr 4.4: *Architekci nie dyskryminują nikogo z powodu rasy, płci, religii, kalectwa, stanu cywilnego lub orientacji seksualnej.*

Na dobrą sprawę 90% kodeksu nadaje się dla wszystkich cechów. Architekta można wymienić na lekarza, bednarza, adwokata czy ślusarza. Jedyne ważne rozdział dotychczasowych zasad – „Obowiązki architekta wobec kraju i społeczeństwa”, w którym było kilka bardzo ważnych zapisów oddających specyfikę naszego zawodu, został zastąpiony Zasadą 2: „Zobowiązania wobec społeczeństwa”, gdzie w miejsce istotnych, odnoszących się do profesji treści, zostały z zupełnie niezrozumiałych przyczyn wprowadzone treści nowe, właśnie: „uniwersalizowane”.

Na koniec przestroga dla wszystkich Koleżanek i Kolegów. Od tej chwili: *Architekci nie podejmują się świadczenia usług zawodowych, jeśli strony nie uzgodnią na piśmie warunków zlecenia...* (reguła nr 3.7). Nie smotria na razmier. Za rok może będziemy te umowy rejestrować oraz płacić prowizję i tantiemy autorskie od gotowego już „wzorca”?

Z koleżeńskim pozdrowieniem:

Wojciech Pietrzak

Supraśl – poszukiwanie *genius loci*

Współcześnie pojęte budowanie nowych kwartałów miasta to dla wielu jedynie destylacja przestrzennego zaczynu stworzonego na desce urbanisty i przefiltrowanego przez pobieżne opinie demokratycznie wybranych decydentów. A przecież nie chodzi tu tylko o formalno-prawne kodyfikacje ustaw i rozporządzeń.

Takie działanie to jedynie urzędowa podstawa dająca uwarunkowania brzegowe dla rodzącego się żywiołu przestrzeni, hierarchii i relacji międzyludzkich, które mogą dopiero stworzyć organizm nazywany miastem. Zrodzić obszar do gry realizującej plany życiowe i marzenia jej uczestników, budującej najstosowniejsze założenia architektoniczne.

Miasto to nie tylko zbiór jednostkowych elementów, lecz przede wszystkim relacje zachodzące między nimi. Istotne jest to, co pomiędzy wierszami, na styku krawędzi budynków, u zbiegu kwartałów. Ważne, jakie interakcje wywołuje przestrzeń u jej odbiorców w sensie optycznym, behawioralnym, jaki przynosi bagaż pamięci i skojarzeń. Istotę tego zjawiska można porównać z wagą ciszy pomiędzy dźwiękami utworów Milesa Davisa, z ładunkiem emocji pomiędzy zapatrzonymi w siebie postaciami na freskach Giotta.

Potrzeba nam tej ciszy i buddyjskiej pustki w potokach informacji, natłoku trendów, terrorze „tolerancji” i irytujących dyskusji o tym, czy aby na pewno jesteśmy już „Europejczykami”?

A przecież istotą kultury nie jest ilość dóznań estetycznych, lecz ich głębia. Aby odnaleźć blask harmonijnych wartości potrzebne jest spojrzenie w samego siebie, chwila autorefleksji. Tylko w ten sposób można wejść na drogę życiowej kreacji. Potrzebny jest do tego też odpowiedni kontekst przestrzenny, właściwy dla każdego z nas. Kultura wielkiego miasta charakteryzuje się niejednokrotnie koturnowością i nadmiarem formy.¹ Myślę, że niezależnie od epoki zawsze istniał czas i potrzeba szukania źródeł. Nie odnajdowano ich w zgielku dworów, przy uroczystych fanfarach, lecz w miejscach wyciszonych: pustelniach, wieżach z kości słoniowej.

W chwili obecnej kosmopolitycznym trendom i chęci rozmycia wyrazistych postaw i działań w bezbarwnym nurcie politycznej poprawności należy przeciwstawić ideę budowania małych ojczyzn. Supraśl ze swoją prowincjonalnością pogranicza, mozaiką kultur nie jest obszarem zapomnienia¹. Jest enklawą pamięci, źródłaną tonią, w której można w ciszy i harmonii z otaczającą przyrodą odnaleźć zagubiony obraz. Z dala od zgielku i wtłaczanych informacji, będąc otoczonym eteryczną wonią sosnowych olejków, jeste-

śmy w stanie zdystansować się od najnowszych mód, wydarzeń i lansowanego uwielbienia dla literackich zdobywców Nagrody Nobla.

Spójrzmy na perłę kultury europejskiej. Na Italię. Czy jej obraz i natchnienie czerpiemy z uprzemysłowionego Turynu, Mediolanu lub też współczesnych przedmieść Rzymu? Oczywiście, że nie. To, co mamy przed oczami to przepiękną damę Renesansu – Florencję, kuglarke – Wenecję, malownicze „jaskółcze gniazda” Orwięto. Obrazy te rodziły się w autonomicznym poczuciu własnej wartości, realizacji dążeń zarówno możnowładców jak i wszystkich pozostałych obywateli tych miast.

Materializacją potrzeb, zwierciadłem kulturowym i technologicznym każdej epoki jest jej architektura. Jest ona tą dziedziną twórczej działalności człowieka, która w sposób najmniej dynamiczny od pozostałych dziedzin sztuki, lecz jednak ulega przemianom.

Wśród architektów mawia się, że pewnych projektów już się „nie nosi”, że wyszły z mody.

Każdy wartościowy obiekt zawiera w sobie pewien przekaz – obraz semiotyczny.

Dobra architektura jest moim zdaniem zawsze kontekstualna, podejmująca dialog z otaczającą ją przestrzenią. Można być pro-, można być anty-, jednak nie powinno się wkraczać buńczucznie i arogancko na przyjęcie udając, że nie widzi się zastałych biesiadników.

A takie „twórcze” działania miały miejsce niejednokrotnie w architekturze XX w. Zaczęło się od nasiąkniętego lewicowymi ideami Bloku Marsylskiego i Czandigarh Le Corbusiera, a na wielkopłytowych osiedlach skończyło. Budynki z płyt żelbetowych niczym „rakiety postępu” spadały na malownicze miasteczka, wyrastały jak pozbawione skali i ludzkiej miary mutanty pośród historycznej zabudowy. A przecież już Witruwiusz w swoich „Dziesięciu księgach o architekturze” wspomina pojęcie *decor* – element, który stoicy nazywali w formie przymiotnikowej *decorum* – czyli stosowność².

Działania wielu modernistycznych i postmodernistycznych architektów były bardzo niestosowne. Pozbawione były twórczej refleksji nad zastanym kontekstem kulturowo-przestrzennym. Nie chodzi mi o nawoływanie do powielania istniejącego już wzorców, o czolobitność wobec historii, lecz o tworze-

Zdjęcia zespołu zabudowy klasztornej o.o. Bazylianów w Supraślu ilustrujące artykuł oraz zdjęcie na okładce pochodzą z archiwum Urzędu Miejskiego w Supraślu.

nie kreatywnej syntezy tego, co przeszłe z tym, co przynoszą nowe czasy. Trzeba unikać pułapek minionych epok.

W przypadku Supraśla pewne grupy ludzi próbują wynieść na piedestał jako wręcz wzorcową formę architektoniczną XIX wieczny wzorzec *domu tkacza*. Nie jest to jednak immanentny twór obrzeża Puszczy Knyszyńskiej. Należy podkreślić, że całe założenie urbanistyczne historycznej części miasteczka jest dziełem Wilhelma Fryderyka Zacherta. Oparł je na XVII w. wzorze osad przyfabrycznych zakładanych w Marchii Brandenburskiej. Te z kolei powstały dzięki pracom najbardziej wówczas uznanego teoretyka sztuki budowlanej Dawida Gillego. Trendy zrodzone na zachodzie przeniesiono do Zgierza i innych miast Królestwa Polskiego. Stamtąd przywędrowały do Supraśla³. Jak zawsze mamy do czynienia z przenikaniem kultur. Tylko działalność Stwórcy może zrodzić coś z niczego. Człowiek musi mieć jakąś bazę, punkt odniesienia, oparcia. Nie należy się lękać, że stworzy się coś nowego, szczególnie w obszarze kultury. Takie złudzenia zapędzają niejednokrotnie w ślepe uliczki, w których wynaturzenia pretendują do miana sztuki. Nowe syntez są chyba najwłaściwszym kierunkiem twórczej kreacji podążającej nurtem postępującej ewolucji, bez irtującego zadufania rewolucjonistów.

Wracając do przestrzeni miasta, w którym także powstają działania pretendujące do miana twórczej przestrzeni, należy pamiętać, że miasto nie jest tylko zbiorem pojedynczych budynków. Obiektów wrzuconych odgórnie

w anonimowy kontekst. Mimo że posiadają niejednokrotnie wysokie walory architektoniczne, to jednak za mało, aby powiedzieć, że mamy do czynienia z miastem. Miasto to przede wszystkim ulice i place. Wzajemne relacje zachodzące pomiędzy budynkami i ludźmi. To one przeszły wiekami kościołów i ratuszy czynią obraz urbanistyczny klarownym i skondensowanym. Tworzą miejsca gdzie można się zatrzymać, po prostu być i kontemplować otaczające nas życie. Przepięknym tego przykładem może być Kazimierz nad Wisłą, Warszawska Starówka, Krakowski Kazimierz. Miejsca te są tak przyjazne i przejrzyste, że można dosłownie zmieścić je na dłoni. Zrozumieć ich układ dzięki czytelnym punktom odniesienia. Idąc po ulicach, wchodząc na place pośród domów i świątyń czujemy niejednokrotnie magię „sklepów cynamonowych” Brunona Schultza. Każde mijane miejsce, restauracja czy bar ma swą niepowtarzalną woń, klimat i barwę. Z każdym wiąże się jakaś opowieść. I nie istotne czy prawdziwa, czy też po prostu zmyślona.

O tym, aby tworzyć *miejsca zaczarowane*, pełne intrygujących historii i tajemniczy przestrzenie, niejednokrotnie mówiłem studentom Wydziału Architektury Politechniki Białostockiej projektującym w Supraślu. Jako intrygujący punkt odniesienia dla tworzenia nowych syntez dawałem im przykłady węgierskiej architektury organicznej, dokonania najbardziej znanego jej przedstawiciela – Imre Makovecza. Ta pełna poetyki giętego drewna twórczość, budowana z naturalnych materiałów, nawiązująca w detalu do form

totemicznych, znakomicie mogłaby stać się jednym z elementów supraskiego krajobrazu.

W przestrzeni tej, gdzie słyszy się opowieści o historii powstania klasztoru, o bazylianach i ich działalności wydawniczej, gdzie pracowały parowe turbiny zakładów włókienniczych, jest miejsce na niepowtarzalność i wyjątkowość. Na zbudowanie lokalnej, małej ojczyzny.

Zdaję sobie sprawę, że to co kreślę jest jedynie fatamorganą, mglistą wizją wycinków przestrzeni, które jednak przy pomocy pasjonatów i przedsiębiorców mogą doprowadzić do jej urzeczywistnienia.

W Supraślu ma szansę harmonijnie współbrzmieć historyczne *utilitas, firmitas, venustas*². I to zarówno w sensie mikro-pojedynczego obiektu, jak i makro-żywego organizmu miasta.

Miasta posiadającego swój charakter i magnetyzm, budującego niezatarte wspomnienie w pamięci gości, a poczucie harmonii i realizacji swych marzeń w sercach jego mieszkańców.

Robert Łucka, Białystok

Literatura:

¹ Adam Sawicki, „Metafizyka małych miast”, „Małe Miasta. Między tradycją a wyzwaniem przyszłości”, Acta Collegii Suprasiliensis, Supraśl 2002.

² Władysław Tatarkiewicz, „Historia estetyki”, tom 1, Arkady.

³ Piotr Łodziński, „Miejsce pierwotnej architektury mieszkaniowej we współczesnej zabudowie małego miasta na przykładzie Supraśla”, „Małe Miasta. Między tradycją a wyzwaniem przyszłości”, Acta Collegii Suprasiliensis, Supraśl 2002.

Z kranu jak ze źródła

Poprawa smaku i zapachu wody dostarczanej miastu Białystok, a tym samym osiągnięcie przez nią bardzo wysokiego standardu całkowicie spełniającego wymagania unijne to efekt przedsięwzięcia, jakim była zakończona w czerwcu tego roku modernizacja Stacji Uzdatniania Wody przy Al. Tysiąclecia PP w Białymstoku. Inwestycję rozpoczęła w lutym 2004 roku spółka Wodociągi Białostockie.

Rozruch nowych urządzeń nastąpił na początku czerwca. Obecnie Stacja pracuje wykorzystując swoje możliwości na poziomie ok. 60 proc., tj. uzdatnia ok. 25 tys. m³ wody na dobę.

Ozon jest wszędzie

Wodociągi Białostockie eksploatują trzy ujęcia wody: powierzchniowe i infiltracyjne w Wasilkowie oraz podziemne w Jurowcach. W zależności od rodzaju ujmowanej wody w poszczególnych ciągach technologicznych prowadzone jest jej uzdatnianie. Woda z obu ujęć w Wasilkowie już od kilku lat poddawana jest ozonowaniu w pierwszym etapie utleniania wstępnego. Zakończona dwa miesiące temu modernizacja Stacji Jurowce sprawia, że obecnie cała woda, jaka może być podawana miastu (ok. 50 tys. m³ na dobę) jest wstępnie ozonowana.

Ozon stosowany jest w miejsce wcześniejszego napowietrzania wody. Jest on bo-

wiem dużo silniejszym utleniaczem, który zdecydowanie bardziej obniża w wodzie poziom barwy, utlenialności i zawartości związków żelaza i manganu.

– Jest to inwestycja wynikająca z realizacji przez naszą spółkę Projektu „Poprawa jakości wody w mieście Białystok”. Projekt ten został zakwalifikowany w 2001 roku do współfinansowania z unijnego funduszu przedakcesyjnego ISPA, zobowiązania którego wraz z naszym wstąpieniem w struktury Unii przejął Fundusz Spójności – wyjaśnia Anna Święchowicz, kierownik Jednostki Realizującej Projekt ISPA w Wodociągach Białostockich. – Projekt obejmował trzy zadania, z których jedno dotyczyło Stacji Jurowce.

Zdaniem inwestora wykonane prace miały tylko jeden cel: poprawę jakości wody. Woda stała się stabilna w swych parametrach, niezależnie od jakości dostarczanego surowca.

Praca Stacji Uroczysko

Generalnym wykonawcą robót budowlanych był białostocki Instal, projekt wykonała zaś stołeczna firma Elimp Sp. z o.o. – obecnie Mitex SA.

Dobudowany do istniejącego obiektu składa się z dwóch cylindrycznych komór ozonowania spiętych klatką schodową.

Ujmowane wody podziemne ze studni tłoczone są pompami głębinowymi na odległość ok. 2,5 km do urządzeń uzdat-

nających wodę w Stacji Jurowce. Ozonowanie wody surowej jest początkowym procesem uzdatniania wody podziemnej.

Charakterystyka technologiczno-użytkowa:

wydajność technologiczna: 42 240 m³ wody uzdatnionej na dobę
obsługa: bezosobowa
pow. zabudowy: 207 m²
pow. użytkowa: 332 m²
kubatura: 2 160 m³

Koszt inwestycji:

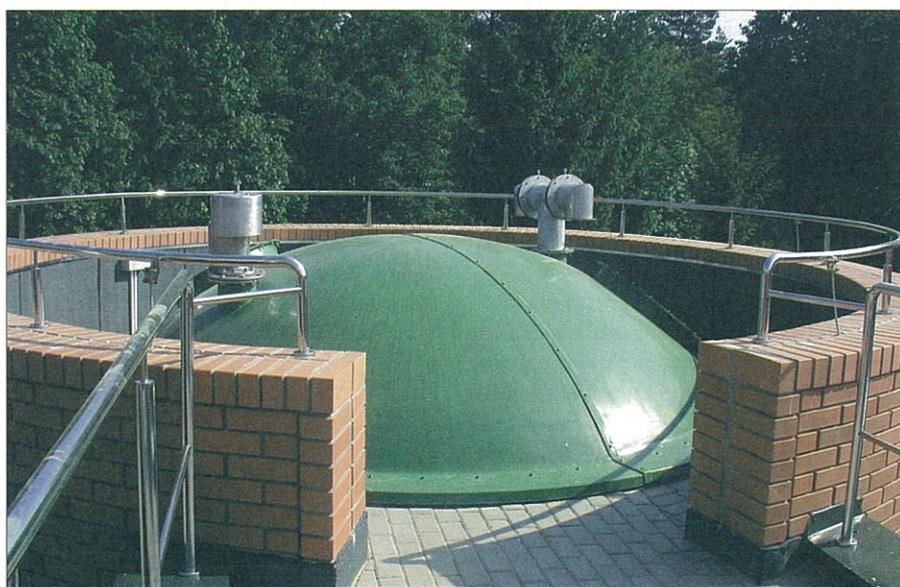
kwota całkowita – 1,590 mln euro
pieniądze z Funduszu Spójności – 56%
pozostałe źródła finansowania (Wodociągi Białostockie, Urząd Miasta) – 44%

– Woda surowa dwoma przewodami DN 560 prowadzona jest do piwnic nowego obiektu, gdzie w kolektorze DN 800 następuje jej równy podział na dwa strumienie poprzez symetryczne rozgałęzienie 2xDN500. Do obu z nich zostaje wprowadzona woda ozonowana – wyjaśnia Walentyna Machometa z Instal Białystok, kierownik budowy. – Woda ozonowana wytworzona jest przez inżektorowe wprowadzenie całej potrzebnej ilości ozonu do bocznego strumienia (ok. 10 proc. całej masy ozonowanej wody). Ilość ozonu regulowana jest automatycznie. Poprzez dwa statyczne urządzenia mieszające woda surowa wymieszana zostaje z wodą ozonową i wprowadzona jest do komór reakcji zapewniających czas kontaktu ok. 10 min.

Zapotrzebowanie ozonu przy maksymalnej dawce i dla maksymalnej wydajności wynosi 5,28 kg na godzinę, przy minimalnej dawce i dla minimalnej wydajności 0,34 kg/h.

Z komór kontaktowych woda grawitacyjnie dopływa dwoma przewodami DN 600 do starego budynku filtrów pospiesznych. Nie rozpuszczony w wodzie ozon gromadzi się w powietrzu w przestrzeni podstropowej komór kontaktowych. Powietrze z tych komór jest odprowadzane do atmosfery przez system destrukcji, gdzie następuje rozkład ozonu na skutek kontaktu z masą katalityczną.

Filtracja pospieszna odbywa się na ośmiu otwartych filtrach, wypełnionych dwuwarstwowym złożem antracytowo-pia-

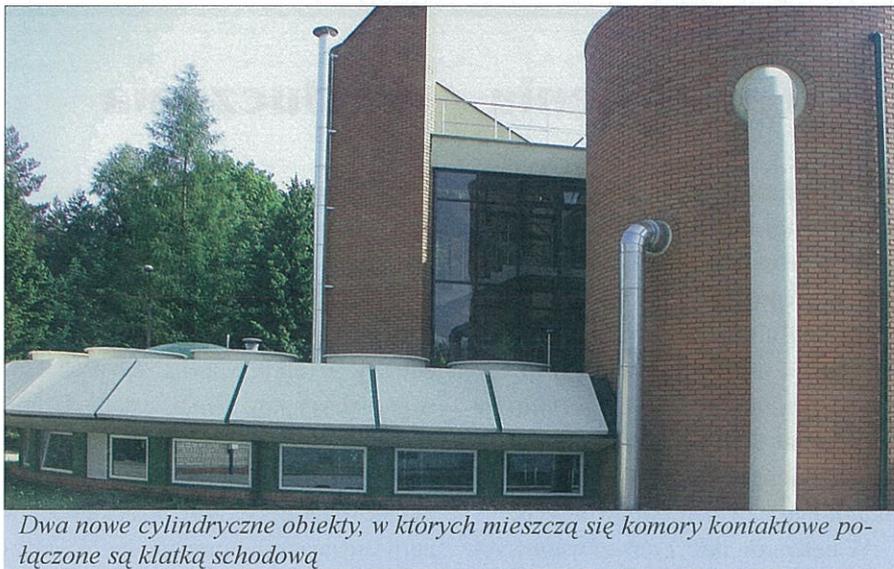
Widok z góry na komorę kontaktową, po prawej stronie destruktor ozonu

skowym. W końcowym etapie woda poddawana jest dezynfekcji chlorem w celu uniemożliwienia rozwoju bakterii i mikroorganizmów w sieci wodociągowej (liczącej na terenie miasta blisko 1 000 km).

Zgodnie z decyzją inwestora ozon wytwarzany jest z tlenu, który dostarczany jest w postaci ciekłej cysternami samochodowymi. Magazynowany jest w pionowym, cylindrycznym zbiorniku kriogenicznym z izolacją próżniowo-perlitową o pojemności ok. 25 msześć.

Instalacja ozonu oparta jest o urządzenia najwyższej światowej jakości i jest w pełni zautomatyzowana. Do wytwarzania ozonu użyte są dwa generatory wytwarzające ozon z tlenu.

Tekst i fot. Barbara Klem

Dwa nowe cylindryczne obiekty, w których mieszczą się komory kontaktowe połączone są klatką schodową

PDOIA: Forum dyskusyjne

Inwazja omszałych pudeł

Sobotnie gazety doniosły, że konkurs na Operę Podlaską wygrał warszawski architekt – Marek Budzyński. Przy okazji wspomniano jego realizacje, nowatorstwo myśli i wynikłą z tego trafność wyboru nagrodzonej pracy.

Jednak moim zdaniem projekt nie zawiera w sobie niczego odkrywczego. M. Budzyński upoczywie od kilku lat cytując samego siebie, a jego propozycja jest wręcz zaprzeczeniem poszanowania dla ducha miejsca tej części Białegostoku. Starożytny teoretyk sztuki Witruwiusz w „Dziesięciu księgach o architekturze” pisał o pojęciu stosowności – *decorum*. Jak może być stosowne wysokie na ponad 25 m betonowe pudło w bezpośrednim sąsiedztwie malowniczej, filigranowej cerkiewki na wzgórzu św. Magdaleny? Projekt arch. M. Budzyńskiego jest jaskrawym przykładem architektonicznego myślenia z minionych, aroganckich czasów. Mam na myśli obiekty, które niczym powietrzny desant spadały na miasta nie szanując ich skali i historycznej spuścizny (zaczęło się od nasiąkniętego lewicowymi ideałami Bloku Marsylskiego Le Corbusiera, na osiedlach z wielkiej płyty niestety, jak widać, się nie skończyło).

To, że arch. M. Budzyński nie był najprawdopodobniej w Białymstoku i nie widział kameralnego ratusza na Rynku Kościuszki, Bojar, nie wyczuł skali Pałacu Branickich, czy nawet teatru im. A. Węgiejki spowodowało, że pragnie zafundować nam

obiekt kulturowo obcy, źle wkomponowany w otaczającą go przestrzeń. Jaką dramaturgię dojścia do świątyni muzyki zapewnia nam autor od strony ul. Młynowej? Wehoczimy na przypadkowy narożnik! Frontowa elewacja gmachu pełna zgiełku i świateł zwrócona jest w stronę cmentarza żydowskiego. Czy uszanowane jest (bo na pewno nie podkreślone) istniejące *sacrum* – Wzgórze Św. Magdaleny? Jak będzie wyglądać zimą ogromne pudło pozbawione zieleni pnącej się tak pięknie na konkursowych planach? To co proponuje nam architekt Budzyński było może odkrywcze w latach 80. minionego wieku. Hans Hollein m.in. kolumną z zieleni wygrał biennale w Wenecji, Ricardo Bofill sadził drzewa na dachach paryskiego osiedla. Minęło jednak od tego czasu ponad 20 lat! Ten trend nie stał się obowiązujący w światowej architekturze, no może w dżungli brazylijskiej, czy też w tropikalnych lasach Dalekiego Wschodu.

Uważam, że trafną ocenę ostatniego okresu dokonań arch. Budzyńskiego zawarł w swej książce „Homo architektonicus”, m.in. w rozdziale „Syndrom Stawrogina” – Ludwik Konior. Ten krakowski architekt, pracujący już od kilkudziesięciu lat w Europie zachodniej, posiada cenny dystans wobec dokonań kolegów – „koryfeuszy” architektury polskiej. M. Budzyński „wrzuca” nam projekt, który nie szanuje *genius loci* – niepowtarzalnego ducha tego miejsca. Olbrzymi zielony „katafalk” zwieńczony jest

krzaczastym kółeczkiem, w środku którego stoi – o zgrozo – pomnik Czesława Niemięna?! Kto go tam zobaczy? Jak złożyć tam kwiaty? Co – bez wątplenia wspaniały i wybitny – Niemen miał wspólnego z Verdim, Wagnerem, Mozartem?

Jeśli nawet Prymas Polski mógł wycofać się (głównie z przyczyn ekonomicznych) z realizacji nagrodzonej pracy autorstwa M. Budzyńskiego w konkursie na Świątynię Opatrzności Bożej, jeśli w naszym kraju trudno jest znaleźć dobrze utrzymany „angielski” trawnik, to darujmy sobie „amazonkie liany” i pozabawmy się złudzeń, że Białystok zasłynie z „wiszących ogrodów Semiramidy”.

Zwracam się do Włodarzy tego miasta i regionu aby nie ulegali magii przepięknie namalowanych obrazków. Architektura to nie zadrukowany papier, lecz przestrzeń, w której bryła istnieje i którą aranżuje. W nagrodzonej pracy nie ma nic ze skali i ducha Białegostoku, z jego kulturowej mozaiki. Praca architekta Budzyńskiego niesie ze sobą potężne ekonomiczne zobowiązania i to nie jednostkowe lecz permanentne. Jeżeli problemem finansowym jest odbudowujący się latami fragment założenia ogrodowego przy Pałacu Branickich, to tu czeka nas problem wielokrotnie większy. Uważam, że miasto nasze zasłużyło na lepszą architekturę, będącą efektem głębszych przemyśleń, bez totalitaryzmu, pretensjonalności, marnotrawstwa ekonomicznego i przestrzennego przypadku.

architekt Robert Lucka

Zamówienia – wykluczenia

Do Podlaskiej Izby Inżynierów coraz częściej docierają informacje, że jednym z błędów popełnianych przez wykonawców ubiegających się o zamówienia publiczne, a skutkujących odrzuceniem oferty z powodu wad formalno-prawnych, jest załączanie innych niż wymagane przez zamawiającego dokumentów stwierdzających posiadanie uprawnień budowlanych.

W ochronie interesów zawodowych członków apelujemy o dołączanie kserokopii:

- **wszystkich** posiadanych decyzji w wymaganej specjalności, stanowiących uprawnienia budowlane niezależnie od nazwy; są nimi:

- „Uprawnienia budowlane”,
- „Decyzja o stwierdzeniu posiadania przygotowania zawodowego do pełnienia/wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie”,
- „Stwierdzenie posiadania przygotowania zawodowego do pełnienia samodzielnych funkcji technicznych”,

- zaświadczeń o przynależności do Izby aktualnych na okres wymagany przez zamawiającego,

- decyzji o wpisie do Centralnego Rejestru Głównego Urzędu Nadzoru Budowlanego (dotyczy wyłącznie osób, które posiadają uprawnienia wydane po dniu 14 lutego 1995 r.).

Jeżeli zamawiający nieprecyzyjnie formuluje wymóg przedłożenia dokumentów potwierdzających uprawnienia i kwalifikacje pracowników wykonawców zamierzających wykonywać zamówienie publiczne, wykonawca powinien zażądać sprecyzowania tych zapisów, poprzez wyliczenie przez zamawiającego wszystkich potrzebnych dokumentów. Należy jednak pamiętać, że protest dotyczący specyfikacji trzeba złożyć w ciągu 7 dni od jej pobrania i nie później niż 3 dni przed terminem składania ofert. Niestety nieoprotestowana specyfikacja jest ważna i zamawiający ma prawo wykluczyć oferenta, który nie przedstawił wszystkich „oczekiwanych” dokumentów. ■

KOMUNIKAT POIIB

Podaj e-mail

Biuro Podlaskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa zwraca się z prośbą do członków Izby o przekazywanie adresów e-mail, co w przyszłości może ułatwić obieg informacji między Izbą i członkami oraz umożliwić przyjęcie nowych form doskonalenia zawodowego.

Dane będą chronione zgodnie z ustawą o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 1997 r., Nr 133, poz. 883 z późn. zmianami) i przeznaczone wyłącznie do użytku wewnętrznego Izby.

Prosimy o przekazywanie powyższych informacji na adres e-mail: zgloszenia@podlaska-oiib.pl

BIULETYN INFORMACYJNY

ISSN 1732-6990 Nr 3/2005

Nr R. Pr 2/04 PZITB O/Lublin

Nakład: 3300 egz.

Wydawca

Polski Związek Inżynierów i Techników Budownictwa Oddział Lublin
20-029 Lublin, ul. M. Curie-Skłodowskiej 3/17
tel./fax (0 81) 532 91 29
www.pzitb.org.pl/lublin

Przewodniczący O/PZITB

Kazimierz Imbor

Redakcja

20-029 Lublin,
ul. M. Curie-Skłodowskiej 3 pok. 19
tel./fax (0 81) 532 29 66
e-mail: biuletyn@icn.pl

Redaktor naczelna

Joanna Gierak
tel./fax (0 81) 532 29 66
e-mail: j.gierak@interia.pl

Reklama i Marketing

Grażyna Skowrońska
tel./fax (0 81) 532 29 66
e-mail: g.skowronska@poczta.fm

Redakcja w Białymstoku

red. Barbara Klem
ul. M.C. Skłodowskiej 2
15-097 Białystok
tel./fax (0 85) 742 49 55
e-mail: klem@csk.pl

Skład i druk

Przedsiębiorstwo Wydawnicze Związku Niewidomych „Print 6” Sp. z o.o.
20-218 Lublin, ul. Hutnicza 9
e-mail: print6@protek.pl

Skład Rady Programowej:

mgr inż. Kazimierz Imbor
mgr inż. Ryszard Dobrowolski
mgr inż. Jerzy Drapa
mgr inż. Jakub Grzegorzczak
mgr inż. Lucyna Huryn
inż. Karol Marek Jurkowski
tech. bud. Bogdan Laskowski
prof. dr hab. inż. Czesław Miedziałowski
dr inż. Czesław Podkowicz
mgr inż. Bogdan Siuda
mgr inż. Józef Stokowski
mgr inż. Stanisław Uściłko
mgr inż. arch. Robert Józef Łucka
mgr inż. arch. Wojciech Pietrzak

Zasady prenumeraty

Członkowie Podlaskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa otrzymują „Biuletyn” bezpłatnie. Jeżeli Państwo nie jesteście członkami Izby, a chcecie zaprenumerować nasze czasopismo, prosimy:
– dokonać pisemnego zamówienia (podać nr NIP i podpisać upoważnienie dla PZITB O/Lublin do wystawienia f-ry VAT bez podpisu odbiorcy) i przesłać faksem na numer (081) 532 91 29 lub za pośrednictwem poczty na adres: **PZITB O/Lublin, 20-029 Lublin, ul. M.C. Skłodowskiej 3/17**,
– wpisać na przelewie: Prenumerata „Biuletynu informacyjnego”.

Koszt całorocznej prenumeraty 4 kolejnych numerów „Biuletynu” wynosi 23 zł (4 x 5,75 zł). Należność należy wpłacać na konto PZITB O/Lublin.

Numer konta: PKO BP II O/Lublin
60 1020 3150 0000 3102 0003 0288

Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania i adiustacji tekstów przyjętych do druku.

Sesja u architektów...

W letniej sesji egzaminacyjnej 3 czerwca 2005 r. uprawnienia budowlane do projektowania w specjalności architektonicznej bez ograniczeń uzyskali:

- mgr inż. arch. Edyta Agata Andrejczyk
- mgr inż. arch. Elżbieta Deszczyńska
- mgr inż. arch. Marek Demianiuk
- mgr inż. arch. Ryszard Kazimierz Filipczuk
- mgr inż. arch. Krzysztof Guszczka
- mgr inż. arch. Renata Agata Gwoździej
- mgr inż. arch. Elżbieta Kozak
- mgr inż. arch. Krzysztof Lech Matwiejuk
- mgr inż. arch. Artur Jan Miernik
- mgr inż. arch. Michał Jerzy Szczesny

Decyzje o nadaniu uprawnień wrocławscy zawodnicy Komisji Kwalifikacyjnej Stanisław Łapiejński-Piechota oraz Przewodniczący Komisji Kwalifikacyjnej Andrzej Szlachetko, 22 czerwca 2005 r.

... i budowlanych

Do egzaminu na uprawnienia budowlane, który odbył się w dniach 20 i 21 maja br. w Podlaskiej Okręgowej Izbie Inżynierów Budownictwa przystąpiło 48 osób. Uprawnienia otrzymali:

Specjalność konstrukcyjno-budowlana

Do kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń:

- Roman Bolesta
- Marek Dutkowski
- Marcin Piotr Drobek
- Alicja Ejzel
- Krzysztof Grabala
- Anna Jakubowska
- Janusz Ostaszewski
- Daniel Pecko
- Sławomir Poliński
- Roman Romanowicz
- Jakub Maciej Tadejko

Do kierowania robotami budowlanymi w ograniczonym zakresie:

- Krzysztof Górski
- Marek Paweł Lik
- Antoni Supronik
- Wiesław Wysocki

Specjalność drogowa

Do projektowania i kierowania bez ograniczeń:

- Adam Jacewicz

Do kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń:

- Witold Gołaszewski
- Adam Harasimczuk
- Jerzy Stanisław Kosiński
- Maciej Maciejczuk
- Jan Samojluk
- Mariusz Adam Radulski
- Krzysztof Stański

Do kierowania robotami budowlanymi w ograniczonym zakresie:

- Jan Sobieszuk
- Anna Kochanowska

Specjalność instalacyjna w zakresie sieci, instalacji i urządzeń cieplnych, wentylacyjnych, gazowych, wodociągowych i kanalizacyjnych

Do projektowania i kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń:

- Andrzej Falkowski
- Janina Panasewicz Godlewska

Do kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń:

- Kamil Filonowicz
- Hubert Kuryś
- Tomasz Mariusz Piotrowski
- Wojciech Puławski

- Artur Piotr Radzewicz

- Mariusz Rakowski
- Małgorzata Roszkowska
- Dariusz Trochimczuk

Do projektowania bez ograniczeń:

- Katarzyna Saulewicz

Do kierowania robotami budowlanymi w ograniczonym zakresie:

- Ryszard Żelazko

Specjalność instalacyjna w zakresie sieci, instalacji i urządzeń elektrycznych i elektroenergetycznych:

Do projektowania i kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń:

- Robert Piotr Arciszewski

Do kierowania robotami budowlanymi bez ograniczeń:

- Grzegorz Kuć
- Jerzy Skutnik
- Adam Wnorowski

Do projektowania bez ograniczeń:

- Jarosław Nasuta

Do kierowania robotami budowlanymi w ograniczonym zakresie:

- Jarosław Skorulski
- Mirosław Polejczuk

Uroczystość wręczenia decyzji o nadaniu uprawnień budowlanych w Podlaskiej Okręgowej Izbie Inżynierów Budownictwa – 4 czerwca 2005 r.

Hala magazynowa chłodni składowej w Porosłach

Centrum handlowo-usługowe „Kaufland” w Elku

Budynek „I” przy ulicy Pietkiewicza w Białymstoku

Najlepsze budowy roku 2004

Sześć obiektów zrealizowanych w północno-wschodnim regionie Polski zostało w ubiegłym roku uznanych za najlepsze przedsięwzięcia budowlane. Konkurs, popularyzujący nowe standardy w budownictwie oraz promujący firmy budowlane, które wyznaczają wzorce i kierunki rozwoju budownictwa w naszym regionie już od kilkunastu lat organizuje białostocki Oddział Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa.

Ideą konkursu jest wyłonienie najlepszego obiektu zrealizowanego w danym roku. Najlepszego to znaczy: zbudowanego zgodnie z projektem, zasadami BHP i wyglądającego estetycznie. Promocja takich inwestycji ma sprawić, że budynki, w których mieszkamy i pracujemy będą solidne i po prostu ładne.

Rywalizacja inwestorów, projektantów i wykonawców służy osiągnięciu najwyższej jakości budowania i lepszej organizacji procesu budowlanego. Organizatorzy konkursu od lat podejmują działania w zakresie promocji nowoczesnych rozwiązań konstrukcyjnych, promując wysoką jakość robót budowlanych. Konkurs cieszy się dużym prestiżem w środowisku budowlanym.

Wyłonieni w jedenastej edycji laureaci są liderami w zakresie realizacji obiektów budowlanych. A oto i lista laureatów.

Przedstawiciele firm – laureatów 11 edycji konkursu „Budowa roku”

☆ W kategorii „budownictwo handlowo magazynowe” nagrodę I stopnia otrzymało przedsiębiorstwo budowlane „Eko-System” z Białegostoku za halę magazynową chłodni składowej zbudowaną w Porosłach.

☆ W kategorii „budownictwo handlowe” nagrodę I stopnia otrzymał generalny wykonawca „Pribo-EPB” z Elku za centrum handlowo-usługowe „Kaufland” w Elku.

☆ W kategorii „budownictwo mieszkaniowe wielorodzinne” najlepszy okazał się budynek „I” przy ulicy Pietkiewicza w Białymstoku zrealizowany przez białostocką spółkę Kombinat Budowlany. Nagroda drugiego stopnia została przyznana również białostockiej

firmie Jaz-Bud ST za budynek mieszkalny przy ulicy Kraszewskiego 19A w Białymstoku.

☆ W kategorii „budownictwo mieszkaniowo-usługowe” pierwszą nagrodę otrzymała firma Mark-Bud Białystok za budynek wielorodzinny z lokalami usługowymi przy ulicy Podleśnej 12 w Białymstoku.

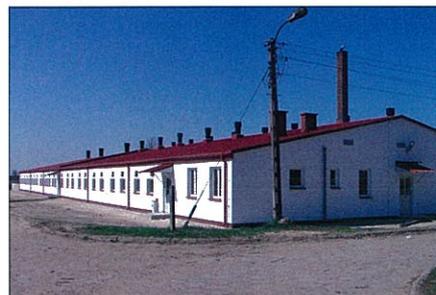
☆ W kategorii „budownictwo przemysłowe” dyplom uznania zdobył Kombinat Budowlany za chlewnię macior w Zakładzie Rolnym Ogrodniki.

Współorganizatorem konkursu była Politechnika Białostocka i Urząd Marszałkowski, zaś głównym sponsorem – firma Palisander Białystok.

BK

Budynek wielorodzinny z lokalami usługowymi przy ulicy Podleśnej 12 w Białymstoku

Chlewnia macior w Zakładzie Rolnym Ogrodniki

Budynek mieszkalny przy ulicy Kraszewskiego 19A w Białymstoku